Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2026/1167

3.9.2026

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2026/1167 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Μαΐου 2026

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό των απαιτήσεων λειτουργικού κινδύνου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 314 παράγραφος 9 τρίτο εδάφιο, το άρθρο 315 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο, το άρθρο 316 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο, το άρθρο 317 παράγραφος 9 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 321 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο επιχειρηματικός δείκτης είναι μια ενδεικτική μεταβλητή για τον λειτουργικό κίνδυνο που βασίζεται στις οικονομικές καταστάσεις. Στον εν λόγω δείκτη θα πρέπει να περιλαμβάνονται τα στοιχεία που αντιπροσωπεύουν συνήθεις τραπεζικές επιχειρηματικές πράξεις στις οικονομικές καταστάσεις, ενώ τα στοιχεία που πρέπει να εξαιρούνται από τον επιχειρηματικό δείκτη θα πρέπει να είναι εκείνα που δεν αντιπροσωπεύουν συνήθεις τραπεζικές επιχειρηματικές πράξεις, όπως απαριθμούνται στο άρθρο 314 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ο προσδιορισμός των στοιχείων που θα πρέπει να περιλαμβάνονται ή να εξαιρούνται από τον επιχειρηματικό δείκτη και τις διάφορες συνιστώσες του θα πρέπει να βασίζεται σε όσα ορίζονται στα διεθνή κανονιστικά πρότυπα.

(2) Για ορισμένες συνιστώσες εσόδων και εξόδων, θα ήταν δυσανάλογο να διαχωριστεί η αξία των διαφόρων επιμέρους συνιστωσών ή στοιχείων τους. Ως εκ τούτου, όταν ένα στοιχείο εσόδων ή εξόδων συγκαταλέγεται μεταξύ των εξαιρούμενων στοιχείων, αλλά περιέχει επίσης στοιχεία που συγκαταλέγονται μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να περιλαμβάνονται, ή αντιστρόφως, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν εξαιρούνται ούτε περιλαμβάνονται περισσότερες από μία φορές.

(3) Για την ευθυγράμμιση με τα διεθνή κανονιστικά πρότυπα, τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των τόκων, των μισθώσεων και των μερισμάτων τα έσοδα από τόκους και τα έξοδα από τόκους. Σύμφωνα με το άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα έσοδα και τα έξοδα που προκύπτουν από χρηματοδοτικές και λειτουργικές μισθώσεις στη συνιστώσα των τόκων, μισθώσεων και μερισμάτων, συμπεριλαμβανομένης της απόσβεσης και της απομείωσης. Τα στοιχεία σε σχέση με τις μισθώσεις που περιλαμβάνονται στη συνιστώσα των τόκων, των μισθώσεων και των μερισμάτων του επιχειρηματικού δείκτη θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με εκείνα του Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 16. Κατά συνέπεια, τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των τόκων, των μισθώσεων και των μερισμάτων όλα τα έσοδα και τα έξοδα από επενδυτικά ακίνητα που αποφέρουν μισθώματα, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων μισθωμάτων από επενδυτικά ακίνητα.

(4) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια με τα διεθνή κανονιστικά πρότυπα, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τη συνιστώσα των στοιχείων ενεργητικού που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού του ισολογισμού. Δεδομένου ότι η συνιστώσα των στοιχείων ενεργητικού συμβάλλει στον υπολογισμό της συνιστώσας των τόκων, των μισθώσεων και των μερισμάτων, τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των στοιχείων ενεργητικού όλα τα στοιχεία ενεργητικού που περιέχονται στον ισολογισμό τα οποία παράγουν έσοδα από τόκους ή οδηγούν σε έξοδα από τόκους.

(5) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των τόκων, των μισθώσεων και των μερισμάτων τα έσοδα από μερίσματα. Τα έσοδα από μερίσματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα έσοδα του ιδρύματος από μερίσματα επενδύσεων σε μετοχές και κεφάλαια που δεν έχουν ενοποιηθεί στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων από μερίσματα από μη ενοποιημένες θυγατρικές, συγγενείς επιχειρήσεις και κοινοπραξίες.

([1]) ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.

(6) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των υπηρεσιών τα λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης. Τα λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα έσοδα από συνήθεις πράξεις που δεν περιλαμβάνονται σε άλλα στοιχεία του επιχειρηματικού δείκτη αλλά είναι παρόμοιου χαρακτήρα.

(7) Σύμφωνα με το άρθρο 314 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα πρέπει να περιλαμβάνουν στις λοιπές λειτουργικές δαπάνες τις δαπάνες και τις ζημίες τους από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου. Τα εν λόγω γεγονότα λειτουργικού κινδύνου μπορούν να έχουν διάφορες μορφές στην οικονομική κατάσταση ενός ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών, των ζημιών, των προβλέψεων, της απομείωσης και της απόσβεσης. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στις λοιπές λειτουργικές δαπάνες τους όλες τις επιπτώσεις των γεγονότων λειτουργικού κινδύνου που επηρεάζουν τις οικονομικές καταστάσεις τους, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επισημαίνονται ή λογιστικοποιούνται οι εν λόγω δαπάνες. Δεδομένου ότι το άρθρο 314 παράγραφος 7 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ορίζει ότι τα καταβληθέντα ασφάλιστρα και οι πληρωμές που εισπράχθηκαν από ασφαλιστήρια ή αντασφαλιστήρια συμβόλαια που αγοράστηκαν δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη, συνάγεται ότι οι εν λόγω δαπάνες θα πρέπει να αναφέρονται προ των ασφαλιστηρίων ή αντασφαλιστηρίων συμβολαίων που αγοράστηκαν. Ωστόσο, οι δαπάνες αυτές θα πρέπει να αναφέρονται μετά την αφαίρεση των ανακτήσεων πλην της ασφάλισης και της αντασφάλισης. Οι εν λόγω δαπάνες θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν έκτακτες ζημίες τις οποίες τα ιδρύματα μπορούν να εξαιρούν από τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου τους αφού λάβουν την άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 320 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(8) Για τη λήψη κατάλληλων και εξαντλητικών πληροφοριών σχετικά με το σημείο στο οποίο καταλογίζονται οι οικονομικές επιπτώσεις των γεγονότων λειτουργικού κινδύνου στις οικονομικές καταστάσεις ενός ιδρύματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τις εν λόγω οικονομικές επιπτώσεις με βάση τα κύρια στοιχεία της κατάστασης αποτελεσμάτων όπου καταλογίζονται οι εν λόγω επιπτώσεις.

(9) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των υπηρεσιών τα έσοδα από αμοιβές και προμήθειες. Σε αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνονται τα έσοδα που εισπράχθηκαν από την παροχή συμβουλών και υπηρεσιών, καθώς και τα έσοδα που εισέπραξε το ίδρυμα ως εργολήπτης χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

(10) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη συνιστώσα των υπηρεσιών τα έξοδα από αμοιβές και προμήθειες. Σε αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνονται οι δαπάνες που καταβάλλονται για τη λήψη συμβουλών και υπηρεσιών και οι αμοιβές εξωτερικής ανάθεσης που καταβάλλονται από το ίδρυμα για την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αλλά θα πρέπει να εξαιρούνται οι αμοιβές εξωτερικής ανάθεσης που καταβάλλονται για την παροχή μη χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, όπως είναι η υλικοτεχνική υποστήριξη, η ΤΠ και οι ανθρώπινοι πόροι.

(11) Ορισμένοι τύποι πράξεων ή λογιστικών επιλογών, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής αντιστάθμισης της εύλογης αξίας μέσω των αποτελεσμάτων και του διαχωρισμού των παραγώγων που είναι ενσωματωμένα σε κύρια υβριδικά ή δομημένα χρηματοοικονομικά μέσα, μπορεί να προκαλέσουν αδικαιολόγητη αύξηση της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας, ο τύπος της οποίας προβλέπει το άθροισμα των απόλυτων τιμών των αποτελεσμάτων της συνιστώσας του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και της συνιστώσας του τραπεζικού χαρτοφυλακίου. Στην οικονομική αντιστάθμιση, η εν λόγω αδικαιολόγητη αύξηση οφείλεται στην παρουσία τύπων πράξεων που συνδέονται στενά μεταξύ τους και έχουν αντίθετο πρόσημο κέρδους και ζημίας. Όταν καταγράφονται σύμφωνα με τα λογιστικά πρότυπα, τα ποσά των εν λόγω πράξεων καταλογίζονται σε διαφορετικές συνιστώσες του επιχειρηματικού δείκτη (δηλαδή στη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και στη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου). Ως εκ τούτου, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν μπορούν να συμψηφίσουν τα ποσά των εν λόγω πράξεων όταν τα εν λόγω ποσά υπολογίζονται εντός της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας. Στην περίπτωση αυτήν, τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου, δηλαδή να υπολογίζουν τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος Ι κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(12) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη χρηματοπιστωτική συνιστώσα τη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών, η οποία περιέχει το καθαρό κέρδος ή ζημία επί των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού προς διαπραγμάτευση, από τη λογιστική αντιστάθμισης και από συναλλαγματικές διαφορές.

(13) Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στη χρηματοπιστωτική συνιστώσα τη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου, η οποία περιέχει το καθαρό κέρδος ή την καθαρή ζημία επί των χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων εκτός του χαρτοφυλακίου συναλλαγών, καθώς και το καθαρό κέρδος ή την καθαρή ζημία από τη λογιστική αντιστάθμισης και από συναλλαγματικές διαφορές στοιχείων εκτός του χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Οι ζημίες που έχουν ήδη ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον πιστωτικό κίνδυνο στοιχείων του ενεργητικού δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου.

(14) Προκειμένου να αποφεύγεται η αθέμιτη χρήση της προσέγγισης προληπτικού ορίου, η έννοια της «αδικαιολόγητης αύξησης της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας» στην περίπτωση της οικονομικής αντιστάθμισης κινδύνου δεν θα πρέπει να επεκτείνεται ώστε να καλύπτει τα κέρδη και τις ζημίες των μέσων αντιστάθμισης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών τα οποία δεν σχετίζονται σαφώς με τα κέρδη και τις ζημίες των αντισταθμισμένων μέσων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών που αποτιμώνται στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων ή με καταστάσεις στις οποίες τα ιδρύματα δεν συμμορφώνονται πλήρως με τους κανόνες και τις προϋποθέσεις της προσέγγισης προληπτικού ορίου που ορίζονται στο τρίτο μέρος τίτλος Ι κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Επιπλέον, οι προσαρμογές της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας θα πρέπει να περιορίζονται στο ποσό των κερδών και ζημιών που σχετίζονται με κινδύνους οι οποίοι καλύπτονται αποτελεσματικά από την αντιστάθμιση και να αντισταθμίζουν σημαντικά το λογιστικό αποτέλεσμα των αντισταθμισμένων στοιχείων.

(15) Τα ιδρύματα που προτίθενται να υιοθετήσουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου θα πρέπει να μπορούν να υπολογίζουν τα κέρδη και τις ζημίες όλων των θέσεων που κατέχονται στο εποπτικό χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και εκτός εποπτικού χαρτοφυλακίου συναλλαγών, κατά τα τρία οικονομικά έτη που προβλέπονται για τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας. Σε περίπτωση οικονομικής αντιστάθμισης, τα ιδρύματα θα πρέπει να μπορούν να προσδιορίσουν τα κέρδη και τις ζημίες των αντισταθμισμένων μέσων και τις σχετικές αντισταθμίσεις, συνδέοντας τις αντισταθμίσεις με τους αντισταθμισμένους κινδύνους, και να τεκμηριώνουν τη σχέση αντιστάθμισης σύμφωνα με τους στόχους διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος. Οι υπολογισμοί αυτοί διαφέρουν από τον υπολογισμό που πραγματοποιείται βάσει της λογιστικής προσέγγισης και δεν βασίζονται σε εναρμονισμένα λογιστικά πρότυπα ούτε υπόκεινται σε περιοδικές εποπτικές αναφορές. Ως εκ τούτου, μόνο τα ιδρύματα που διαθέτουν πολιτικές, διαδικασίες, συστήματα και δικλίδες ελέγχου για τη διενέργεια των εν λόγω υπολογισμών με ορθό τρόπο και για τον προσδιορισμό των ποσών των κερδών και των ζημιών σε περίπτωση οικονομικής αντιστάθμισης κινδύνου, με κατάλληλη τεκμηρίωσή τους, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υιοθετούν την προσέγγιση προληπτικού ορίου.

(16) Για την πρόληψη του ρυθμιστικού αρμπιτράζ μέσω της επιλεκτικής χρήσης της προσέγγισης προληπτικού ορίου σε ορισμένα έτη του υπολογισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου και για τα τρία οικονομικά έτη που προβλέπονται για τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη. Επιπλέον, τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν την προσέγγιση προληπτικού ορίου σε συνδυασμό με τη λογιστική προσέγγιση για συγκεκριμένες οντότητες εντός του ίδιου ομίλου ή για συγκεκριμένα είδη πράξεων ή λογιστικών επιλογών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την αντιστάθμιση κινδύνου δομημένων εκδόσεων. Ειδικότερα, όταν τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου μόνο σε επιλεγμένα είδη πράξεων, θα πρέπει να χρησιμοποιούν τη λογιστική προσέγγιση για το υπόλοιπο μέρος του ισολογισμού.

(17) Για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να επανεξετάζουν την υιοθέτηση της προσέγγισης προληπτικού ορίου, τα ιδρύματα που προτίθενται να υιοθετήσουν την εν λόγω προσέγγιση θα πρέπει να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τους επαρκή τεκμηρίωση και πληροφορίες πριν από την εφαρμογή της. Τα ιδρύματα που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου μόνο εν μέρει θα πρέπει, για τον ίδιο λόγο, να περιλαμβάνουν στην κοινοποίηση και πληροφορίες σχετικά με τη λογιστική προσέγγιση.

(18) Όταν δεν πληρούται πλέον καμία προϋπόθεση που επιτρέπει την υιοθέτηση της προσέγγισης προληπτικού ορίου, τα ιδρύματα θα πρέπει να επανέρχονται στη λογιστική προσέγγιση. Προκειμένου να αποφεύγεται το ρυθμιστικό αρμπιτράζ, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να εναλλάσσουν πολύ συχνά τις δύο αυτές προσεγγίσεις.

(19) Από την άποψη του λειτουργικού κινδύνου, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες αντασφάλισης δεν διαφέρουν εννοιολογικά από τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή από τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες των οποίων τα έσοδα και οι δαπάνες που απορρέουν από τη διανομή τους περιλαμβάνονται στον επιχειρηματικό δείκτη, συνήθως στα έσοδα από αμοιβές και προμήθειες ή στα έξοδα από αμοιβές και προμήθειες. Ως εκ τούτου, το ίδρυμα δεν θα πρέπει να εξαιρεί από τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη όλα τα έσοδα και τις δαπάνες που προκύπτουν από την πώληση ή τη διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων ή υπηρεσιών.

(20) Ορισμένες οικονομικές επιπτώσεις που σχετίζονται με στοιχεία ενεργητικού υπό μίσθωση ή προκύπτουν από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου ή οι αμοιβές εξωτερικής ανάθεσης που καταβάλλονται για την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών θα μπορούσαν, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να εμφανίζονται στα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 314 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013: διοικητικές δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών προσωπικού, όπως αναφέρονται στο άρθρο 314 παράγραφος 7 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, απόσβεση ενσώματων στοιχείων ενεργητικού και απόσβεση άυλων στοιχείων ενεργητικού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 7 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και απομείωση αξίας ή αντιλογισμός της απομείωσης αξίας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 7 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να εξαιρούν τις εν λόγω οικονομικές επιπτώσεις από τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη.

(21) Στην περίπτωση εξαγορών, συγχωνεύσεων ή εκχωρήσεων, η συνεκτίμηση της περιόδου των τριών οικονομικών ετών βάσει των οικονομικών καταστάσεων για τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη μπορεί να οδηγήσει σε πιθανή απόκλιση μεταξύ των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον λειτουργικό κίνδυνο και του πραγματικού προφίλ κινδύνου ενός συγκεκριμένου ιδρύματος. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να καθοριστεί μέθοδος για τον καθορισμό της προσαρμογής του επιχειρηματικού δείκτη σε περίπτωση συγχωνεύσεων, εξαγορών ή εκχωρήσεων, καθώς και των προϋποθέσεων για τη χορήγηση της άδειας εξαίρεσης από τον επιχειρηματικό δείκτη ποσών που σχετίζονται με εκχωρηθείσες οντότητες ή δραστηριότητες, διασφαλίζοντας έτσι καλύτερη ευθυγράμμιση μεταξύ των κεφαλαιακών απαιτήσεων των ιδρυμάτων και του πραγματικού προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων.

(22) Ο επιχειρηματικός δείκτης είναι μια ενδεικτική μεταβλητή για τον λειτουργικό κίνδυνο που βασίζεται στις οικονομικές καταστάσεις. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα θα πρέπει καταρχήν να βασίζουν την προσαρμογή τους μετά από συγχωνεύσεις ή εξαγορές στην ελεγμένη οικονομική κατάσταση των συγχωνευμένων ή εξαγορασμένων οντοτήτων ή δραστηριοτήτων. Ωστόσο, τα ιδρύματα ενδέχεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες κατά την ανάκτηση μιας ιστορικής σειράς επακριβών δεδομένων σχετικά με τις συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες κατά την περίοδο των τριών οικονομικών ετών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αποτύπωση της πράξης. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν εναλλακτικές επιλογές υπολογισμού όταν τα ιστορικά δεδομένα που αφορούν την εξαγορασμένη ή συγχωνευμένη οντότητα ή τις δραστηριότητες δεν είναι διαθέσιμα ή επακριβή ώστε να καλύπτουν ολόκληρη την περίοδο που έχει σημασία για τον υπολογισμό του επιχειρηματικού τους δείκτη. Οι εν λόγω εναλλακτικές μέθοδοι υπολογισμού θα πρέπει να είναι επαρκώς συντηρητικές.

(23) Η εκχώρηση επιχειρηματικής δραστηριότητας ή οντότητας μπορεί να μη συνεπάγεται πάντοτε ότι ο λειτουργικός κίνδυνος που σχετίζεται με την εκχωρηθείσα οντότητα ή τις εκχωρηθείσες δραστηριότητες μεταβιβάζεται πλήρως στην αποκτώσα οντότητα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις της εκχώρησης ενδέχεται να προβλέπουν συμφωνία αποζημίωσης σε περίπτωση νέων υποχρεώσεων ή ζημιών που απορρέουν από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου τα οποία έχουν συμβεί πριν από την εκχώρηση. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση εκχωρήσεων, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χορηγούν την άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει, ειδικότερα, να διασφαλίζουν ότι η εκχωρηθείσα οντότητα ή δραστηριότητα δεν θεωρείται πλέον συναφής με το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος.

(24) Σύμφωνα με το άρθρο 316 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα με επιχειρηματικό δείκτη ίσο με ή μεγαλύτερο από 750 εκατ. EUR πρέπει, επιπλέον της συνιστώσας του επιχειρηματικού δείκτη, να συγκεντρώνουν δεδομένα σχετικά με τη ζημία λειτουργικού κινδύνου και να υπολογίζουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου τους. Τα διεθνή πρότυπα για τον λειτουργικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της Επιτροπής της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία, απαιτούν την ταξινόμηση των ζημιογόνων γεγονότων σε επτά κατηγορίες γεγονότων. Για τη συμμόρφωση με τα εν λόγω πρότυπα, η ταξινομία λειτουργικού κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 317 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να βασίζεται στις ίδιες κατηγορίες γεγονότων.

(25) Προκειμένου να επιτευχθεί ένα επαρκώς αναλυτικό σύστημα ταξινόμησης, η ταξινομία λειτουργικού κινδύνου θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει ένα δεύτερο επίπεδο ταξινόμησης, με βάση τις βέλτιστες πρακτικές του κλάδου. Στο πλαίσιο αυτό, τα δεδομένα για τα ζημιογόνα γεγονότα στην ταξινομία λειτουργικού κινδύνου θα πρέπει να οργανώνονται σε κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τα μακρογεγονότα στα οποία θα πρέπει να αποδίδεται ένα ζημιογόνο γεγονός, και σε κατηγορίες επιπέδου 2, οι οποίες απαριθμούν λεπτομερέστερα τα χαρακτηριστικά των αντίστοιχων κατηγοριών γεγονότων επιπέδου 1. Για την προώθηση της εναρμόνισης κατά την καταγραφή των ζημιογόνων γεγονότων, ο σχεδιασμός και η περιγραφή των κατηγοριών επιπέδου 2 θα πρέπει να αναπτύσσονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και τις βέλτιστες πρακτικές του κλάδου.

(26) Προκειμένου να παρέχεται πλήρης εικόνα των ζημιών ενός ιδρύματος, η δομή της ταξινομίας λειτουργικού κινδύνου στις κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και στις κατηγορίες επιπέδου 2 θα πρέπει να σχεδιάζεται κατά τρόπο που να τις καθιστά αλληλοαποκλειόμενες και συλλογικά εξαντλητικές, χωρίς καμία εναπομένουσα κατηγορία.

(27) Μολονότι οι κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και οι κατηγορίες επιπέδου 2 θα πρέπει να είναι εξαντλητικές όσον αφορά τις ζημίες λειτουργικού κινδύνου, ορισμένα ζημιογόνα γεγονότα ενδέχεται να αποδίδονται σε συμπληρωματική περιγραφή επιπλέον της ταξινόμησής τους στη σχετική κατηγορία γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορία επιπέδου 2. Για τον εμπλουτισμό της καταγραφής διαθέσιμων πληροφοριών σχετικά με τα ζημιογόνα γεγονότα, τα ιδρύματα θα πρέπει να αποδίδουν ένα ή, κατά περίπτωση, περισσότερα χαρακτηριστικά στα εν λόγω γεγονότα. Δεδομένης της φύσης τους, τα χαρακτηριστικά δεν θα πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να αλληλοαποκλείονται και να είναι συλλογικά εξαντλητικά. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να είναι δυνατή η απόδοση πολλαπλών χαρακτηριστικών σε ένα μεμονωμένο ζημιογόνο γεγονός, συμπεριλαμβανομένων των ζημιογόνων γεγονότων που σχετίζονται με «τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ», όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 19) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]), στους οποίους θα πρέπει να αποδίδονται τόσο τα χαρακτηριστικά «κινδύνου ΤΠΕ» όσο και τα χαρακτηριστικά «κινδύνου τρίτων».

(28) Για την επαρκή περιγραφή των ζημιών που υφίσταται ένα ίδρυμα, τα ιδρύματα θα πρέπει να καταγράφουν μόνο τις ζημίες που είναι σημαντικές για τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου στο σύνολο δεδομένων για τη ζημία. Ωστόσο, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν στο σύνολο δεδομένων για τη ζημία τις ζημίες που ανακτώνται εντός πέντε εργάσιμων ημερών, δεδομένου ότι οι ζημίες αυτές αναγνωρίζεται ότι ανακτώνται ταχέως.

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2554 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με την ψηφιακή επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του χρηματοοικονομικού τομέα και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, (ΕΕ) αριθ. 600/2014, (ΕΕ) αριθ. 909/2014 και (ΕΕ) 2016/1011 (ΕΕ L 333 της 27.12.2022, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(29) Η ταξινομία ζημιών λειτουργικού κινδύνου θα πρέπει να καθιστά δυνατή την αποτελεσματική εποπτεία του λειτουργικού κινδύνου και θα πρέπει να είναι αναλογική όταν εφαρμόζεται για πρώτη φορά. Για τον λόγο αυτόν, τα ιστορικά δεδομένα των κατηγοριών και των χαρακτηριστικών επιπέδου 2 θα πρέπει να παρέχονται με τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια ή σε εθελοντική βάση τουλάχιστον για ολόκληρο το 2025. Αντιστρόφως, δεδομένου ότι οι κατηγορίες επιπέδου 1 παραμένουν αμετάβλητες σε σύγκριση με το υφιστάμενο πλαίσιο, τα ιδρύματα θα πρέπει να παρέχουν ιστορικά δεδομένα τουλάχιστον για τα έτη από την 1η Ιανουαρίου 2016.

(30) Οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές ενδέχεται να υποχρεώσουν ένα ίδρυμα να υπολογίζει την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου λόγω του αυξημένου μεγέθους του επιχειρηματικού δείκτη. Επιπλέον, οι προκλήσεις που απορρέουν από την ενοποίηση των συγχωνευμένων ή εξαγορασμένων οντοτήτων ενδέχεται να επιβάλουν στα ιδρύματα την υποχρέωση να υπολογίζουν τις ζημίες λειτουργικού κινδύνου, πράγμα που θα μπορούσε να είναι αδικαιολόγητα επαχθές. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να δίνεται επαρκής χρόνος στα ιδρύματα ώστε να συμμορφώνονται με την απαίτηση υπολογισμού της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου.

(31) Τα ιδρύματα μπορούν να αναφέρουν επιχειρηματικό δείκτη ίσο με ή μεγαλύτερο από 750 εκατ. EUR μόνο προσωρινά, λόγω μεταβατικών περιστάσεων. Ως εκ τούτου, θα ήταν αδικαιολόγητα επαχθές για τα εν λόγω ιδρύματα να υπολογίσουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου όταν η υπέρβαση του ορίου αποτελεί μόνο προσωρινή εξαίρεση εντός ορισμένου χρονικού πλαισίου.

(32) Σε ειδικές περιστάσεις, μπορεί να συσταθούν μεταβατικά ιδρύματα για τη διαχείριση της εξυγίανσης ιδρυμάτων. Δεδομένης της ιδιαιτερότητας των μεταβατικών ιδρυμάτων και του προσωρινού χαρακτήρα τους, θα ήταν αδικαιολόγητα επαχθές για τα εν λόγω ιδρύματα να υπολογίζουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να εξαιρούνται από την εν λόγω απαίτηση.

(33) Οι εξαγορασμένες ή συγχωνευμένες οντότητες ή δραστηριότητες ενδέχεται να καταγράφουν ζημίες χρησιμοποιώντας ταξινομία κινδύνου διαφορετική από εκείνη του ιδρύματος που υποβάλλει αναφορά. Για να διασφαλίζεται η συγκρισιμότητα και η συνέπεια των δεδομένων, το ίδρυμα που υποβάλλει αναφορά θα πρέπει να ταξινομήσει εκ νέου τις ζημίες των εξαγορασμένων ή συγχωνευμένων οντοτήτων χρησιμοποιώντας την ταξινομία κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 317 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

(34) Οι ζημίες των εξαγορασμένων ή συγχωνευμένων οντοτήτων ή δραστηριοτήτων μπορεί να είναι σε νόμισμα διαφορετικό από εκείνο του ιδρύματος που υποβάλλει αναφορά. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα θα πρέπει να ενσωματώνουν τις εν λόγω ζημίες στις ζημίες του ιδρύματος που υποβάλλει αναφορά χρησιμοποιώντας, για κάθε δεκαετές περιθώριο, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιούνταν στο τέλος του σχετικού έτους.

(35) Οι συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες ενδέχεται να μην καταγράφουν ζημίες ή να καταγράφουν ζημίες με τη χρήση ταξινομίας κινδύνου διαφορετικής από εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 317 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, διότι οι εν λόγω οντότητες ή δραστηριότητες δεν απαιτείται από το εφαρμοστέο δίκαιο να δημιουργούν σύνολο δεδομένων ζημίας σύμφωνα με το άρθρο 317 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Είναι επίσης πιθανό οι συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες να μην ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 317 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για καθένα από τα δέκα έτη πριν από την εξαγορά ή τη συγχώνευση. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου χρησιμοποιώντας τις αναφερόμενες ζημίες για τις οποίες υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα, προσαρμόζοντας το αποτέλεσμα για το ποσοστό κάλυψης ή τις αναφερόμενες ζημίες σε σύγκριση με ολόκληρο το ίδρυμα.

(36) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνδέονται στενά μεταξύ τους, καθώς προσδιορίζουν στο σύνολό τους βασικές πτυχές των απαιτήσεων λειτουργικού κινδύνου. Για να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των εν λόγω διατάξεων, να διευκολυνθεί η πρόσβαση των τελικών χρηστών και να δοθεί στα ιδρύματα η δυνατότητα να εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις με συνεκτικό τρόπο, θα πρέπει να συμπεριληφθούν σε έναν ενιαίο κανονισμό.

(37) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών στην Επιτροπή.

(38) Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών διενήργησε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις όσον αφορά τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και τις ωφέλειες και ζήτησε τις συμβουλές της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]),

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΣΥΝΙΣΤΩΣΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΔΕΙΚΤΗ, ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΔΕΙΚΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΔΕΙΚΤΗ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΣΥΝΙΣΤΩΣΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΔΕΙΚΤΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Συνιστώσα τόκων, μισθώσεων και μερισμάτων

Άρθρο 1

Έσοδα από τόκους

Τα ιδρύματα υπολογίζουν τα έσοδα από τόκους που αναφέρονται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων:

α) έσοδα από τόκους χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού που διακρατούνται για διαπραγμάτευση·

β) έσοδα από τόκους χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού μη εμπορικής χρήσης, υποχρεωτικά στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων·

γ) έσοδα από τόκους χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού που προσδιορίζονται στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων·

δ) έσοδα από τόκους χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού στην εύλογη αξία μέσω των λοιπών συνολικών εσόδων·

ε) έσοδα από τόκους χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού στο αποσβεσμένο κόστος·

στ) έσοδα από τόκους από λογιστική αντιστάθμισης — παράγωγα προϊόντα κάλυψης του κινδύνου επιτοκίου·

ζ) έσοδα από τόκους λοιπών στοιχείων ενεργητικού·

η) έσοδα από τόκους υποχρεώσεων·

θ) έσοδα από λειτουργικές μισθώσεις, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων από μισθώματα που προέρχονται από επενδυτικά ακίνητα·

ι) έσοδα από μεταβολές της εύλογης αξίας επενδυτικών ακινήτων που αποφέρουν μισθώματα και επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας·

ια) κέρδη από μισθωμένα στοιχεία ενεργητικού, συμπεριλαμβανομένων των κερδών από τροποποιήσεις της μίσθωσης.

Άρθρο 2

Έξοδα από τόκους

Τα ιδρύματα υπολογίζουν τα έξοδα από τόκους που αναφέρονται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων:

α) έξοδα από τόκους χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων που διακρατούνται για διαπραγμάτευση·

β) έξοδα από τόκους χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων που προσδιορίζονται στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων·

γ) έξοδα από τόκους χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων που επιμετρώνται στο αποσβεσμένο κόστος·

δ) έξοδα από τόκους από λογιστική αντιστάθμισης — παράγωγα προϊόντα κάλυψης του κινδύνου επιτοκίου·

ε) έξοδα από τόκους λοιπών υποχρεώσεων·

στ) έξοδα από τόκους στοιχείων ενεργητικού·

ζ) έξοδα λειτουργικής μίσθωσης, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων λειτουργικών εξόδων από επενδυτικά ακίνητα που αποφέρουν μισθώματα·

η) έξοδα από μεταβολές της εύλογης αξίας επενδυτικών ακινήτων που αποφέρουν μισθώματα και επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας·

θ) ζημίες από στοιχεία ενεργητικού υπό λειτουργική μίσθωση·

ι) απόσβεση και απομείωση αξίας ή αντιλογισμός της απομείωσης αξίας στοιχείων ενεργητικού υπό λειτουργική μίσθωση, τα έσοδα ή τα έξοδα των οποίων περιλαμβάνονται στον υπολογισμό της συνιστώσας των τόκων.

Τα επιμέρους στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν περιλαμβάνουν δαπάνες που οφείλονται σε γεγονότα λειτουργικού κινδύνου. Αντιθέτως, τα ιδρύματα περιλαμβάνουν τις εν λόγω δαπάνες στο στοιχείο που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημείο i).

Άρθρο 3

Συνιστώσα στοιχείων ενεργητικού

Τα ιδρύματα υπολογίζουν τη συνιστώσα των στοιχείων ενεργητικού που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων:

α) ακαθάριστη λογιστική αξία των διαθέσιμων υπολοίπων σε κεντρικές τράπεζες και άλλες καταθέσεις όψεως·

β) ακαθάριστη λογιστική αξία χρεωστικών τίτλων·

γ) ακαθάριστη λογιστική αξία δανείων και προκαταβολών·

δ) εύλογη αξία παραγώγων που έχουν ταξινομηθεί ως χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού κατά την ημερομηνία αναφοράς για τον υπολογισμό της συνιστώσας των στοιχείων ενεργητικού, εφόσον οι ροές από τα εν λόγω παράγωγα έχουν αναγνωριστεί κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους στη συνιστώσα των τόκων·

ε) λογιστική αξία ενσώματων και άυλων στοιχείων ενεργητικού που υπόκεινται σε μίσθωση.

Για τους σκοπούς του στοιχείου δ), τα ιδρύματα περιλαμβάνουν τόσο τη διαπραγμάτευση και τις οικονομικές αντισταθμίσεις όσο και τη λογιστική αντιστάθμισης.

Άρθρο 4

Συνιστώσα μερισμάτων

Η συνιστώσα των μερισμάτων που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 αποτελείται από τα έσοδα από μερίσματα που προκύπτουν τόσο από μετοχικούς τίτλους όσο και από επενδύσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Συνιστώσα υπηρεσιών

Άρθρο 5

Λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης

Τα ιδρύματα υπολογίζουν τα λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο άρθρο 314 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, με εξαίρεση την ανάκτηση διοικητικών δαπανών, τα οποία είναι:

α) έσοδα από μεταβολές στην εύλογη αξία ενσώματων στοιχείων ενεργητικού που επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας, πλην των εσόδων από μεταβολές στην εύλογη αξία επενδυτικών ακινήτων που αποφέρουν μισθώματα και επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας·

β) έσοδα από λοιπά έσοδα που δεν οφείλονται σε μισθώσεις·

γ) κέρδη από μη κυκλοφορούντα στοιχεία ενεργητικού και ομάδες διάθεσης που κατατάσσονται ως διακρατούμενα προς πώληση και δεν αποτελούν διακοπείσες δραστηριότητες.

Άρθρο 6

Λοιπές λειτουργικές δαπάνες

1. Τα ιδρύματα υπολογίζουν τις λοιπές λειτουργικές δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 314 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων, τα οποία είναι:

α) έξοδα από μεταβολές στην εύλογη αξία ενσώματων στοιχείων ενεργητικού που επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας, με εξαίρεση τις δαπάνες από μεταβολές στην εύλογη αξία επενδυτικών ακινήτων που αποφέρουν μισθώματα και επιμετρώνται με βάση το μοντέλο της εύλογης αξίας·

β) έξοδα από άλλες δαπάνες που δεν οφείλονται σε γεγονότα λειτουργικού κινδύνου και σε μισθωμένα στοιχεία ενεργητικού·

γ) ζημίες από μη κυκλοφορούντα στοιχεία ενεργητικού και ομάδες διάθεσης που κατατάσσονται ως διακρατούμενα προς πώληση και δεν αποτελούν διακοπείσες δραστηριότητες·

δ) ζημίες, έξοδα, προβλέψεις και άλλες οικονομικές επιπτώσεις που οφείλονται σε γεγονότα λειτουργικού κινδύνου τα οποία καταλογίζονται σε οποιοδήποτε στοιχείο της κατάστασης αποτελεσμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ζημιών, εξόδων, προβλέψεων και άλλων οικονομικών επιπτώσεων που καταλογίζονται στα ακόλουθα στοιχεία:

i) έξοδα από τόκους·

ii) λοιπές λειτουργικές δαπάνες·

iii) δαπάνες προσωπικού·

iv) λοιπές διοικητικές δαπάνες·

v) απόσβεση·

vi) προβλέψεις ή (–) αντιλογισμός προβλέψεων·

vii) απομείωση αξίας ή (–) αντιλογισμός της απομείωσης αξίας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο δ), οι ζημίες, τα έξοδα, οι προβλέψεις και οι λοιπές οικονομικές επιπτώσεις που οφείλονται σε γεγονότα λειτουργικού κινδύνου:

α) δεν περιλαμβάνουν σχετικές πληρωμές που εισπράχθηκαν από άλλα συμβόλαια πέραν των ασφαλιστηρίων ή αντασφαλιστηρίων συμβολαίων που αγοράστηκαν·

β) περιλαμβάνουν τυχόν σχετικές πληρωμές που εισπράχθηκαν από ασφαλιστήρια ή αντασφαλιστήρια συμβόλαια που αγοράστηκαν·

γ) περιλαμβάνουν τις έκτακτες ζημίες οι οποίες, μετά τη χορήγηση της άδειας από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 320 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μπορούν να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος.

Άρθρο 7

Συνιστώσα εσόδων από αμοιβές και προμήθειες

Η συνιστώσα των εσόδων από αμοιβές και προμήθειες που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 περιλαμβάνει τα έσοδα από παρεπόμενες δραστηριότητες των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων από δραστηριότητες ΤΠ που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση μιας χρηματοπιστωτικής υπηρεσίας. Τα ιδρύματα υπολογίζουν τα έσοδα από αμοιβές και προμήθειες ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων, τα οποία είναι:

α) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από τίτλους·

β) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες επιχειρηματικών χρηματοδοτήσεων·

γ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από συμβουλές έναντι αμοιβής·

δ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από εκκαθάριση και διακανονισμό·

ε) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από τη διαχείριση στοιχείων ενεργητικού·

στ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από φύλαξη·

ζ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από κεντρικές διοικητικές υπηρεσίες για συλλογικές επενδύσεις·

η) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από καταπιστευματικές συναλλαγές·

θ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από υπηρεσίες πληρωμών·

ι) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από πόρους πελατών που διανέμονται αλλά δεν αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης·

ια) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες δομημένων χρηματοδοτήσεων·

ιβ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από δραστηριότητες διαχείρισης δανείων·

ιγ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από αναληφθείσες δανειακές υποχρεώσεις·

ιδ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από δοθείσες χρηματοοικονομικές εγγυήσεις·

ιε) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από χορηγηθέντα δάνεια·

ιστ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από συνάλλαγμα·

ιζ) έσοδα από αμοιβές και προμήθειες από βασικά εμπορεύματα·

ιη) άλλα έσοδα από αμοιβές και προμήθειες.

Άρθρο 8

Συνιστώσα εξόδων από αμοιβές και προμήθειες

Η συνιστώσα των εξόδων από αμοιβές και προμήθειες που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 περιλαμβάνει τα έξοδα από παρεπόμενες δραστηριότητες των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων από δραστηριότητες ΤΠ που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση μιας χρηματοπιστωτικής υπηρεσίας. Τα ιδρύματα υπολογίζουν τα έξοδα από αμοιβές και προμήθειες ως το άθροισμα των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων, τα οποία είναι:

α) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από τίτλους·

β) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από εκκαθάριση και διακανονισμό·

γ) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από τη διαχείριση στοιχείων ενεργητικού·

δ) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από φύλαξη·

ε) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από υπηρεσίες πληρωμών·

στ) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από δραστηριότητες διαχείρισης δανείων·

ζ) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες απαιτήσεων από δανειακές υποχρεώσεις·

η) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από ληφθείσες χρηματοοικονομικές εγγυήσεις·

θ) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από εξωτερικά παρεχόμενη διανομή προϊόντων·

ι) έξοδα από αμοιβές και προμήθειες από συνάλλαγμα·

ια) άλλα έξοδα από αμοιβές και προμήθειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Χρηματοπιστωτική συνιστώσα

Άρθρο 9

Υπολογισμός της οικονομικής συνιστώσας

Κατά τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

α) τη «λογιστική προσέγγιση» βάσει της οποίας υπολογίζουν τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11 του παρόντος κανονισμού με βάση το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο·

β) την «προσέγγιση προληπτικού ορίου» βάσει της οποίας υπολογίζουν τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού με βάση το προληπτικό όριο που ορίζεται στο τρίτο μέρος τίτλος 1 κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) ορισμένα είδη πράξεων που εκτελούνται ή λογιστικών επιλογών που υιοθετούνται, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής αντιστάθμισης της εύλογης αξίας μέσω των αποτελεσμάτων ή του διαχωρισμού παραγώγων που είναι ενσωματωμένα σε κύρια υβριδικά ή δομημένα χρηματοοικονομικά μέσα, καταλήγουν σε αδικαιολόγητη αύξηση της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας αν χρησιμοποιηθεί η λογιστική προσέγγιση·

ii) το ίδρυμα εφαρμόζει πολιτικές, διαδικασίες, συστήματα και δικλίδες ελέγχου με σκοπό:

(1) να προσδιορίσει τα κέρδη και τις ζημίες των αντισταθμισμένων μέσων και τις σχετικές αντισταθμίσεις, συνδέοντας τις εν λόγω σχετικές αντισταθμίσεις με τους αντισταθμισμένους κινδύνους·

(2) να υπολογίσει δεόντως τα κέρδη και τις ζημίες του εποπτικού χαρτοφυλακίου συναλλαγών και των στοιχείων εκτός εποπτικού χαρτοφυλακίου συναλλαγών·

iii) οι εσωτερικές πολιτικές, οι διαδικασίες, τα συστήματα και οι δικλίδες ελέγχου καθιστούν δυνατή την τεκμηρίωση της σχέσης αντιστάθμισης και των αλλαγών της με την πάροδο του χρόνου με βάση τους στόχους και τις επιλογές διαχείρισης κινδύνου·

iv) οι προσαρμογές της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας περιορίζονται στο ποσό των κερδών και ζημιών που σχετίζονται με κινδύνους οι οποίοι καλύπτονται αποτελεσματικά από την αντιστάθμιση και αντισταθμίζουν σημαντικά το λογιστικό αποτέλεσμα των αντισταθμισμένων στοιχείων.

Τμήμα 1

Υπολογισμός της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας σύμφωνα με τη λογιστική προσέγγιση

Άρθρο 10

Συνιστώσα χαρτοφυλακίου συναλλαγών

Κατά τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας σύμφωνα με τη λογιστική προσέγγιση, τα ιδρύματα υπολογίζουν τη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, τα οποία είναι:

α) κέρδη ή (-) ζημίες από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις διακρατούμενα για διαπραγμάτευση, καθαρά·

β) κέρδη ή (-) ζημίες από λογιστική αντιστάθμισης, καθαρά, όταν η λογιστική αντιστάθμισης χρησιμοποιείται για την αντιστάθμιση χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων που διακρατούνται για διαπραγμάτευση·

γ) συναλλαγματικές διαφορές [κέρδος ή (-) ζημία], καθαρές, όταν οι διαφορές αυτές προέρχονται από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις που διακρατούνται για διαπραγμάτευση.

Άρθρο 11

Συνιστώσα τραπεζικού χαρτοφυλακίου

Κατά τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας σύμφωνα με τη λογιστική προσέγγιση, τα ιδρύματα υπολογίζουν τη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ως το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, τα οποία είναι:

α) κέρδη ή (-) ζημίες από την παύση αναγνώρισης χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων που δεν επιμετρώνται στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων, καθαρά·

β) κέρδη ή (-) ζημίες από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού μη εμπορικής χρήσης που επιμετρώνται υποχρεωτικά στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων·

γ) κέρδη ή (-) ζημίες από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις αναγνωριζόμενα στην εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων, καθαρά·

δ) κέρδη ή (-) ζημίες από λογιστική αντιστάθμισης, καθαρά, όταν η λογιστική αντιστάθμισης χρησιμοποιείται για την αντιστάθμιση χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων πέραν όσων διακρατούνται για διαπραγμάτευση·

ε) συναλλαγματικές διαφορές [κέρδος ή (-) ζημία], καθαρές, όταν οι διαφορές αυτές προέρχονται από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις πέραν όσων διακρατούνται για διαπραγμάτευση.

Τμήμα 2

Υπολογισμός της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας σύμφωνα με την προσέγγιση προληπτικού ορίου

Άρθρο 12

Προσέγγιση προληπτικού ορίου

1. Όταν χρησιμοποιούν την προσέγγιση προληπτικού ορίου για τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας, τα ιδρύματα προσαρμόζουν τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11 του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος Ι κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

2. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου σύμφωνα με τις στρατηγικές, τις πολιτικές, τις διαδικασίες, τα συστήματα και τις δικλίδες ελέγχου τους, όπως προβλέπεται στο τρίτο μέρος τίτλος 1 κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

3. Τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν την προσέγγιση προληπτικού ορίου σε συνδυασμό με τη λογιστική προσέγγιση.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, τα ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου σε ορισμένες οντότητες εντός του ίδιου ομίλου ή σε ορισμένα είδη πράξεων. Στην περίπτωση αυτήν, τα ιδρύματα αποδεικνύουν ότι η επιλογή του πεδίου εφαρμογής της προσέγγισης προληπτικού ορίου δεν έχει γίνει με σκοπό τη συμμετοχή σε ρυθμιστικό αρμπιτράζ. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν τη λογιστική προσέγγιση στο υπόλοιπο μέρος του ισολογισμού. Τα ιδρύματα κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε ουσιώδη μεταβολή του πεδίου εφαρμογής της προσέγγισης προληπτικού ορίου σύμφωνα με το άρθρο 13.

4. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου και στα τρία οικονομικά έτη που προβλέπονται για τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας.

5. Όταν τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου, οι αρμόδιες αρχές εξακριβώνουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο β).

Άρθρο 13

Διαδικασία κοινοποίησης για τη χρήση της προσέγγισης προληπτικού ορίου

1. Τα ιδρύματα κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή τους την πρόθεσή τους να χρησιμοποιήσουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου τουλάχιστον 90 ημέρες πριν αρχίσουν να χρησιμοποιούν την εν λόγω προσέγγιση.

2. Η κοινοποίηση της πρόθεσης χρήσης της προσέγγισης προληπτικού ορίου περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

α) επιβεβαίωση ότι η χρήση της προσέγγισης προληπτικού ορίου έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο ή από εσωτερική επιτροπή που έχει οριστεί από αυτό, καθώς και την ημερομηνία της εν λόγω έγκρισης·

β) την ημερομηνία από την οποία θα χρησιμοποιείται η προσέγγιση προληπτικού ορίου·

γ) την περιγραφή των ειδών των πράξεων που εκτελέστηκαν ή των λογιστικών επιλογών που υιοθετήθηκαν, οι οποίες προκαλούν την αδικαιολόγητη αύξηση της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας και τις προσδοκίες του ιδρύματος όσον αφορά την εξέλιξή τους·

δ) περιγραφή των χαρτοφυλακίων της συνιστώσας του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και της συνιστώσας του τραπεζικού χαρτοφυλακίου που επηρεάζονται από την αδικαιολόγητη αύξηση·

ε) την αξία των εν λόγω χαρτοφυλακίων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) κατά την ημερομηνία αναφοράς της κοινοποίησης, εκφραζόμενη ως:

   i) ονομαστικό ποσό για παράγωγα·

   ii) ονομαστική αξία για χρεωστικούς τίτλους·

   iii) αγοραία αξία για μετοχές και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων·

στ) όταν η κοινοποίηση υποβάλλεται από οντότητα ενοποίησης, τη συνεισφορά ανά θυγατρική στα χαρτοφυλάκια που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε)·

ζ) περιγραφή των προσαρμογών των στοιχείων που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11 λόγω της χρήσης της προσέγγισης προληπτικού ορίου·

η) ανάλυση του αντικτύπου από τη χρήση της προσέγγισης προληπτικού ορίου σε σύγκριση με τον αντίκτυπο από τη χρήση, κατά την τελευταία ημερομηνία αναφοράς, της λογιστικής προσέγγισης, όσον αφορά:

i) τη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών·

ii) τη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου·

iii) τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα·

iv) τον επιχειρηματικό δείκτη·

v) την κεφαλαιακή απαίτηση για τον λειτουργικό κίνδυνο·

θ) όταν τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση προληπτικού ορίου σε συνδυασμό με τη λογιστική προσέγγιση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3:

i) περιγραφή των τύπων πράξεων για τις οποίες χρησιμοποιείται η λογιστική προσέγγιση·

ii) ανάλυση του αντικτύπου από τη χρήση της λογιστικής προσέγγισης σε σύγκριση με τον αντίκτυπο από τη χρήση, κατά την τελευταία ημερομηνία αναφοράς, της προσέγγισης προληπτικού ορίου, όσον αφορά:

1) τη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών·

2) τη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου·

3) τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα·

4) τον επιχειρηματικό δείκτη·

5) την κεφαλαιακή απαίτηση για τον λειτουργικό κίνδυνο·

ι) περιγραφή των πολιτικών, των διαδικασιών, των συστημάτων και των δικλίδων ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο β) σημείο ii)·

ια) έκθεση σχετικά με τον ανεξάρτητο έλεγχο της ανεξάρτητης μονάδας ελέγχου κινδύνου του ιδρύματος ή του εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου, όσον αφορά την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο β).

3. Η περίοδος των 90 ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αρχίζει μόνον όταν οι πληροφορίες και η τεκμηρίωση που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είναι πλήρεις.

4. Τα ιδρύματα επικαιροποιούν την ακόλουθη τεκμηρίωση και παρέχουν στην αρμόδια αρχή τους την εν λόγω επικαιροποίηση:

α) τουλάχιστον ετησίως την τεκμηρίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία γ) έως θ) και στοιχείο ια)·

β) την τεκμηρίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ι), αλλά μόνον όταν έχουν υπάρξει μεταβολές κατά την περίοδο χρήσης της προσέγγισης προληπτικού ορίου.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α), τα ιδρύματα παρέχουν στην αρμόδια αρχή τους την τεκμηρίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία η) και θ) κατά την ημερομηνία αναφοράς της επικαιροποίησης του υπολογισμού του επιχειρηματικού δείκτη.

Άρθρο 14

Επαναφορά στη λογιστική προσέγγιση

1. Τα ιδρύματα επανέρχονται στη λογιστική προσέγγιση όταν δεν πληρούται πλέον καμία από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 9 στοιχείο β).

2. Τα ιδρύματα που έχουν επανέλθει στη λογιστική προσέγγιση εφαρμόζουν την εν λόγω λογιστική προσέγγιση και για τα τρία οικονομικά έτη που προβλέπονται για τον υπολογισμό της χρηματοπιστωτικής συνιστώσας.

3. Τα ιδρύματα που έχουν επανέλθει στη λογιστική προσέγγιση δεν χρησιμοποιούν εκ νέου την προσέγγιση προληπτικού ορίου κατά τα επόμενα τρία οικονομικά έτη.

Άρθρο 15

Διαδικασία κοινοποίησης για την επαναφορά στη λογιστική προσέγγιση

1. Τα ιδρύματα κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές την επαναφορά τους στη λογιστική προσέγγιση τουλάχιστον 90 ημέρες πριν από την εν λόγω επαναφορά.

2. Η κοινοποίηση της επαναφοράς στη λογιστική προσέγγιση περιλαμβάνει:

α) επιβεβαίωση ότι η επαναφορά της λογιστικής προσέγγισης έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο ή από εσωτερική επιτροπή που έχει οριστεί από το εν λόγω διοικητικό όργανο, καθώς και την ημερομηνία της εν λόγω έγκρισης·

β) την ημερομηνία από την οποία θα χρησιμοποιείται η λογιστική προσέγγιση·

γ) πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχείο β), οι οποίες δεν πληρούνται πλέον·

δ) την ανάλυση του αντικτύπου, κατά την τελευταία ημερομηνία αναφοράς σε σύγκριση με την προσέγγιση προληπτικού ορίου, της επαναφοράς της λογιστικής προσέγγισης, όσον αφορά:

i) τη συνιστώσα του χαρτοφυλακίου συναλλαγών·

ii) τη συνιστώσα του τραπεζικού χαρτοφυλακίου·

iii) τη χρηματοπιστωτική συνιστώσα·

iv) τον επιχειρηματικό δείκτη·

v) την κεφαλαιακή απαίτηση για τον λειτουργικό κίνδυνο·

ε) έκθεση σχετικά με τον ανεξάρτητο έλεγχο της ανεξάρτητης μονάδας ελέγχου κινδύνου του ιδρύματος ή του εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου, όσον αφορά τα στοιχεία γ) και δ).

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΔΕΙΚΤΗ

Άρθρο 16

Πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων από τον επιχειρηματικό δείκτη

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 314 παράγραφος 7 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα δεν εξαιρούν από τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη τα έσοδα και τα έξοδα που προκύπτουν από τη διανομή ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών προϊόντων ή υπηρεσιών.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 314 παράγραφος 7 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα δεν εξαιρούν από τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη τα ακόλουθα επιμέρους στοιχεία, όταν καταλογίζονται ως διοικητικές δαπάνες:

α) τέλη εξωτερικής ανάθεσης που καταβάλλονται για την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών·

β) έξοδα μισθώσεων·

γ) διοικητικές δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών προσωπικού, που προκύπτουν από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 314 παράγραφος 7 στοιχεία στ) και θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα δεν εξαιρούν από τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη τα ακόλουθα επιμέρους στοιχεία, όταν σχετίζονται με μισθωμένα στοιχεία ενεργητικού ή προκύπτουν από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου:

α) απόσβεση ενσώματων στοιχείων ενεργητικού·

β) απόσβεση άυλων στοιχείων ενεργητικού·

γ) απομείωση αξίας ή αντιλογισμό της απομείωσης αξίας.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΔΕΙΚΤΗ

Άρθρο 17

Υπολογισμός των προσαρμογών στον επιχειρηματικό δείκτη σε περίπτωση συγχωνεύσεων και εξαγορών

1. Κατά τον υπολογισμό του επιχειρηματικού τους δείκτη, τα ιδρύματα περιλαμβάνουν στοιχεία εξαγορασμένων ή συγχωνευμένων οντοτήτων ή δραστηριοτήτων, βάσει ιστορικών ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων. Για εξαγορές δραστηριοτήτων για τις οποίες δεν καταρτίστηκαν ιστορικά ειδικές οικονομικές καταστάσεις, τα ιδρύματα βασίζουν τον υπολογισμό στις ιστορικές χρηματοοικονομικές πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την τελική αποτίμηση της εξαγορασμένης δραστηριότητας.

2. Τα ιδρύματα που μπορούν να αποδείξουν ότι οι ιστορικές ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις ή οι ιστορικές χρηματοοικονομικές πληροφορίες που σχετίζονται με την εξαγορασμένη ή συγχωνευμένη δραστηριότητα ή οντότητα δεν είναι διαθέσιμες ή ακριβείς, περιλαμβάνουν τις εξαγορασμένες ή συγχωνευμένες οντότητες ή δραστηριότητες στον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη τους, χρησιμοποιώντας τον επιχειρηματικό δείκτη του ιδρύματος πολλαπλασιαζόμενο επί τον συντελεστή συγχωνεύσεων και εξαγορών (Σ&Ε), ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο και με βάση τις τελευταίες διαθέσιμες και ακριβείς χρηματοοικονομικές πληροφορίες σε σχέση με την εν λόγω οντότητα ή δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της τρέχουσας ετήσιας οικονομικής χρήσης:

$$\text{Συντελεστής } \Sigma\&E = \frac{\text{καθαρά έσοδα εκμετάλλευσης του ιδρύματος + καθαρά έσοδα εκμετάλλευσης της οντότητας/δραστηριότητας}}{\text{καθαρά έσοδα εκμετάλλευσης του ιδρύματος}}$$

όπου *τα καθαρά έσοδα εκμετάλλευσης (NOI)* υπολογίζονται όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2024/3117 ([4]) της Επιτροπής (FINREP F02.00_r355_c010).

3. Όταν η προσέγγιση του παράγοντα Σ&Ε δεν είναι εφικτή λόγω έλλειψης δεδομένων, τα ιδρύματα περιλαμβάνουν τις εξαγορασμένες ή συγχωνευμένες οντότητες ή δραστηριότητες στον υπολογισμό του επιχειρηματικού τους δείκτη χρησιμοποιώντας οικονομικές προβλέψεις σε σχέση με την εν λόγω οντότητα ή δραστηριότητα με βάση τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την τελική αποτίμηση.

4. Τα ιδρύματα χρησιμοποιούν τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις τους για τον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη αντί της προσέγγισης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, μόλις η εξαγορασμένη ή συγχωνευμένη οντότητα ή δραστηριότητα συμπεριληφθεί πλήρως στις οικονομικές καταστάσεις των ιδρυμάτων.

5. Τα ιδρύματα εφαρμόζουν επίσης τυχόν προσαρμογές του επιχειρηματικού δείκτη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 στο επίπεδο της μητρικής τους επιχείρησης, όταν η εν λόγω μητρική επιχείρηση υπάγεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού.

6. Τα ιδρύματα κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή τους το σχέδιό τους να συμπεριλάβουν στον υπολογισμό του επιχειρηματικού δείκτη οντότητες ή δραστηριότητες που πρόκειται να εξαγοραστούν ή να συγχωνευθούν, σύμφωνα με τις μεθόδους που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3. Τα ιδρύματα προβαίνουν στην εν λόγω κοινοποίηση χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο κατά τον χρόνο συμπερίληψης, σύμφωνα με το άρθρο 315 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων που πρόκειται να εξαγοραστούν ή να συγχωνευθούν και παρουσιάζουν τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο, όπως υπολογίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

([4]) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2024/3117 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2024, για τη θέσπιση εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την υποβολή εποπτικών αναφορών από τα ιδρύματα και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/451 της Επιτροπής (ΕΕ L, 2024/3117, 27.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3117/oj).

Άρθρο 18

Χρονοδιάγραμμα για τις προσαρμογές στον επιχειρηματικό δείκτη μετά από συγχωνεύσεις και εξαγορές

Τα ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη τις προσαρμογές που αναφέρονται στο άρθρο 17 κατά την πρώτη εφαρμοστέα ημερομηνία υποβολής αναφορών σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2024/3117 μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συγχώνευσης ή της εξαγοράς.

Άρθρο 19

Διαδικασία για τη χορήγηση άδειας εξαίρεσης από τον επιχειρηματικό δείκτη των ποσών που σχετίζονται με εκχωρηθείσες οντότητες ή δραστηριότητες

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χορηγήσουν στα ιδρύματα άδεια, όπως αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αφότου αναλύσουν το προφίλ λειτουργικού κινδύνου των ακόλουθων επιμέρους στοιχείων:

α) της συνεισφοράς των εκχωρηθεισών οντοτήτων ή δραστηριοτήτων στις ζημίες λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος κατά τη διάρκεια τουλάχιστον πέντε οικονομικών ετών·

β) κάθε συμβατικής ρύθμισης βάσει της οποίας το ίδρυμα ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα του ομίλου του αναλαμβάνει να παράσχει στον αγοραστή των εκχωρηθεισών οντοτήτων ή δραστηριοτήτων αποζημίωση για μελλοντικές ζημίες ή υποχρεώσεις που προκύπτουν από γεγονότα λειτουργικού κινδύνου τα οποία συνέβησαν πριν από την εκχώρηση·

γ) των επιπτώσεων της εκχώρησης οντοτήτων ή δραστηριοτήτων στη δομή διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος που θα υπονόμευε την ικανότητά του να εντοπίζει, να μετρά και να μετριάζει τον λειτουργικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στα συστήματα τεχνολογίας πληροφοριών, της μεταφοράς πόρων και κάθε άλλης σχετικής πηγής αναδιάρθρωσης.

2. Τα ιδρύματα που υποβάλλουν αίτηση για την άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή τους τα ακόλουθα:

α) περιγραφή της εκχώρησης των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων, του σκεπτικού της και των ημερομηνιών υλοποίησής της·

β) ποσοτική ανάλυση επιπτώσεων της εκχώρησης των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων στις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον λειτουργικό κίνδυνο και κάθε αποδεικτικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων και των προσωρινών οικονομικών καταστάσεων που καταρτίζονται από ανεξάρτητο ελεγκτή·

γ) τις λεπτομέρειες των ζημιών λειτουργικού κινδύνου που σχετίζονται με την εκχωρηθείσα οντότητα ή δραστηριότητα κατά τα τελευταία δέκα οικονομικά έτη, εφόσον είναι διαθέσιμες·

δ) τους όρους και τις προϋποθέσεις της εκχώρησης των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν παρεπόμενων συμφωνιών, και νομική ανάλυση σχετικά με τις υποχρεώσεις που ενδέχεται να προκύψουν από γεγονότα που πραγματοποιήθηκαν πριν από την εκχώρηση·

ε) επιβεβαίωση ότι το διοικητικό όργανο έχει εγκρίνει την εκχώρηση των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων και την ημερομηνία της εν λόγω έγκρισης·

στ) ανάλυση του αντικτύπου της εκχώρησης των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων στη δομή διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος·

ζ) κάθε πρόσθετο έγγραφο ή πληροφορία που αποδεικνύει ότι η εκχωρηθείσα οντότητα ή δραστηριότητα δεν θεωρείται πλέον συναφής με το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος.

3. Τα ιδρύματα υποβάλλουν στη σχετική αρμόδια αρχή την πλήρη αίτησή τους για τη χορήγηση της άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 τουλάχιστον 90 ημέρες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία προσαρμογής του επιχειρηματικού δείκτη.

4. Η σχετική αρμόδια αρχή απαντά γραπτώς στην αίτηση χορήγησης άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 εντός 90 ημερών από την παραλαβή της πλήρους τεκμηρίωσης που υποστηρίζει την εν λόγω αίτηση.

Άρθρο 20

Διαδικασία για τη χορήγηση άδειας εξαίρεσης από τον επιχειρηματικό δείκτη ποσών που σχετίζονται με εκχωρηθείσες οντότητες ή δραστηριότητες όταν ο αντίκτυπος των εκποιήσεων είναι χαμηλός

1. Όταν υποβάλλεται η αίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2, η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 315 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί όταν πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το άθροισμα των καθαρών εσόδων εκμετάλλευσης (NOI) των εκχωρηθεισών οντοτήτων ή δραστηριοτήτων καθ' όλη τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους δεν υπερβαίνει το 5 % των NOI του εκχωρούντος ιδρύματος κατά το ίδιο οικονομικό έτος·

β) η αρμόδια αρχή δεν αντιτάσσεται εγγράφως στο αίτημα εντός 90 ημερών από την παραλαβή της πλήρους τεκμηρίωσης που συνοδεύει την αίτηση χορήγησης άδειας από ίδρυμα.

2. Τα ιδρύματα πραγματοποιούν τον υπολογισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) στο τέλος του προηγούμενου οικονομικού έτους χρησιμοποιώντας το ποσό των NOI των εκχωρηθεισών οντοτήτων ή δραστηριοτήτων και του εκχωρούντος ιδρύματος.

Άρθρο 21

Υπολογισμός της προσαρμογής του επιχειρηματικού δείκτη σε περίπτωση εκχωρήσεων

Τα ιδρύματα που έχουν λάβει την άδεια που αναφέρεται στα άρθρα 19 ή 20, κατά περίπτωση, μπορούν να εξαιρούν τα ποσά του επιχειρηματικού δείκτη που σχετίζονται με τις εκχωρηθείσες οντότητες ή δραστηριότητες για τα πλέον πρόσφατα τρία οικονομικά έτη, με βάση τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις των εν λόγω οντοτήτων ή τις χρηματοοικονομικές πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την τελική αποτίμηση των εν λόγω δραστηριοτήτων.

Άρθρο 22

Χρονοδιάγραμμα για προσαρμογές του επιχειρηματικού δείκτη σε περίπτωση εκχώρησης

Τα ιδρύματα στα οποία έχει χορηγηθεί η άδεια που αναφέρεται στα άρθρα 19 ή 20, κατά περίπτωση, μπορούν να προσαρμόζουν τον επιχειρηματικό τους δείκτη σύμφωνα με το άρθρο 21. Τα εν λόγω ιδρύματα αναφέρουν τις αναθεωρημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον λειτουργικό κίνδυνο κατά την ακόλουθη εφαρμοστέα ημερομηνία υποβολής αναφορών, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2024/3117.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΤΑΞΙΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ, ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΖΗΜΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ «ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΑ ΕΠΑΧΘΗΣ», ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΖΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΝΟΛΟΥ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΖΗΜΙΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΤΑΞΙΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Άρθρο 23

Ταξινόμηση των ζημιογόνων γεγονότων

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 317 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα ταξινομούν κάθε ζημιογόνο γεγονός σε ενιαία κατηγορία γεγονότων επιπέδου 1 σύμφωνα με το άρθρο 24 του παρόντος κανονισμού και σε ενιαία κατηγορία επιπέδου 2 σύμφωνα με τα άρθρα 25 έως 31 του παρόντος κανονισμού. Όταν ένα ζημιογόνο γεγονός εμπίπτει σε πολλές κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 ή σε πολλές κατηγορίες επιπέδου 2, τα ιδρύματα ταξινομούν το εν λόγω γεγονός στις πλέον συναφείς κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 ή επιπέδου 2.

2. Τα ιδρύματα αποδίδουν σε κάθε ζημιογόνο γεγονός όλα τα εφαρμοστέα χαρακτηριστικά σύμφωνα με το άρθρο 32.

3. Τα ιδρύματα δεν περιλαμβάνουν στο σύνολο δεδομένων ζημίας τις ζημίες που ανακτώνται πλήρως εντός πέντε εργάσιμων ημερών. Όταν η ανάκτηση πραγματοποιείται εν μέρει, τα ιδρύματα περιλαμβάνουν στην ακαθάριστη ζημία που αναφέρεται στο άρθρο 318 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μόνο το μέρος της ζημίας που δεν ανακτάται εντός πέντε εργάσιμων ημερών.

4. Τα ιδρύματα θεωρούν ως ζημιογόνα γεγονότα που οφείλονται σε νομικές διαδικασίες τις ζημίες που οφείλονται σε όλες τις νομικές διαφορές και διακανονισμούς, συμπεριλαμβανομένων τόσο των διακανονισμών διά της δικαστικής οδού όσο και των εξωδικαστικών διαφορών και διακανονισμών.

Άρθρο 24

Ταξινόμηση στο επίπεδο 1

Τα ιδρύματα ταξινομούν κάθε ζημιογόνο γεγονός σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1:

Ταξινόμηση κατηγορίας γεγονότος επιπέδου 1	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Εσωτερική απάτη	Ζημίες που οφείλονται σε πράξεις που αποσκοπούν στην εξαπάτηση και την υπεξαίρεση περιουσιακών στοιχείων, εξαιρουμένων των συμβάντων διακριτικής μεταχείρισης λόγω πολιτιστικής πολυμορφίας, στα οποία εμπλέκεται τουλάχιστον ένα εσωτερικό μέρος (δηλαδή μέρος που έχει άμεση σχέση με το ίδρυμα ή για τα οποία το ίδρυμα είναι από κοινού υπεύθυνο), συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες το εσωτερικό μέρος ενεργεί σε αθέμιτη σύμπραξη με εξωτερικά μέρη.	1
Εξωτερική απάτη	Ζημίες που οφείλονται σε πράξεις που αποσκοπούν στην εξαπάτηση και την υπεξαίρεση περιουσιακών στοιχείων, οι οποίες διαπράττονται από εξωτερικό μέρος χωρίς τη συμμετοχή εσωτερικού μέρους.	2
Πρακτικές σε θέματα απασχόλησης και ασφάλειας στον χώρο εργασίας	Ζημίες από πράξεις αντίθετες με την εργατική νομοθεσία και τη νομοθεσία και τις συμβάσεις για την υγιεινή και την ασφάλεια, από πληρωμές αποζημιώσεων για σωματική βλάβη ή από συμβάντα διακριτικής μεταχείρισης λόγω πολιτιστικής πολυμορφίας σε βάρος των εργαζομένων.	3
Πελάτες, προϊόντα και επιχειρηματικές πρακτικές	Ζημίες πέραν των περιπτώσεων απάτης που προκύπτουν από εξ αμελείας παράλειψη εκπλήρωσης επαγγελματικής υποχρέωσης έναντι συγκεκριμένων πελατών (συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων εμπιστοσύνης και εντιμότητας), από επιχειρηματικές πρακτικές ή από τη φύση ή τα χαρακτηριστικά του προϊόντος.	4
Βλάβη σε υλικά στοιχεία ενεργητικού	Ζημίες που προκύπτουν από απώλειες ή ζημίες σε υλικά στοιχεία ενεργητικού, υπαλλήλους ή συνδεδεμένες επιχειρήσεις του ιδρύματος, δημόσια περιουσιακά στοιχεία ή μη συνδεδεμένα άτομα για τα οποία ευθύνεται το ίδρυμα, λόγω φυσικών καταστροφών ή άλλων γεγονότων, συμπεριλαμβανομένων ατυχημάτων, εκ προθέσεως ζημιών, πολέμου, εμφύλιας διαμάχης, ταραχών και τρομοκρατίας.	5
Διακοπή δραστηριότητας και δυσλειτουργία συστημάτων	Ζημίες από διακοπή επιχειρηματικής δραστηριότητας ή δυσλειτουργία των συστημάτων.	6
Εκτέλεση, παράδοση και διαχείριση των διαδικασιών	Ζημίες από ανεπάρκειες στην επεξεργασία των συναλλαγών ή στη διαχείριση των διαδικασιών και στη διαχείριση δεδομένων, από σχέσεις με εμπορικούς αντισυμβαλλομένους, πωλητές και ρυθμιστικές και φορολογικές αρχές.	7

Άρθρο 25

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Εσωτερική απάτη»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως εσωτερική απάτη σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την εσωτερική απάτη	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Δωροδοκία και διαφθορά	Δωροδοκία ή διαφθορά από εσωτερικό μέρος του ιδρύματος.	1.1
Εσωτερική απάτη που διαπράχθηκε σε βάρος του ιδρύματος	Απάτη που διαπράχθηκε από εσωτερικό μέρος σε βάρος του ιδρύματος. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει την κλοπή ή τη χειραγώγηση δεδομένων και δόλια εμπορικά γεγονότα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαπράττονται μέσω πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και χειραγώγησης θέσεων, κινδύνων και λογαριασμών αποτελεσμάτων.	1.2
Εσωτερική απάτη που διαπράχθηκε σε βάρος άλλων συμφεροντούχων	Απάτη που διαπράχθηκε από εσωτερικό μέρος κατά εξωτερικών μερών του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων πελατών και τρίτων. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει την κλοπή ή τη χειραγώγηση δεδομένων και δόλια εμπορικά γεγονότα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαπράττονται μέσω πράξεων προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και χειραγώγησης θέσεων, κινδύνων και λογαριασμών αποτελεσμάτων.	1.3

Άρθρο 26

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Εξωτερική απάτη»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως εξωτερική απάτη σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την εξωτερική απάτη	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Απάτη που διαπράχθηκε από πελάτες του ιδρύματος	Δόλιες πράξεις που δεν σχετίζονται με την κλοπή ή την παραποίηση δεδομένων και έχουν διαπραχθεί από πελάτη του ιδρύματος, ακόμη και σε αθέμιτη σύμπραξη με άλλο πρόσωπο.	2.1
Απάτη μη διαπραχθείσα από πελάτες του ιδρύματος	Δόλιες πράξεις που δεν σχετίζονται με την κλοπή ή την παραποίηση δεδομένων και δεν έχουν διαπραχθεί από πελάτη του ιδρύματος, μεταξύ άλλων, με χρήση στοιχείων ταυτότητας τρίτου προσώπου.	2.2
Κλοπή και παραποίηση δεδομένων	Δεδομένα που έχουν κλαπεί ή παραποιηθεί κακόβουλα σε τραπεζικά συστήματα με οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένων των κυβερνοεπιθέσεων. Αυτό καλύπτει όλα τα είδη δεδομένων, π.χ. δεδομένα πελατών, δεδομένα εργαζομένων και δεδομένα ιδιοκτησίας του ιδρύματος.	2.3
Ληστεία, διάρρηξη και κλοπή υλικών στοιχείων ενεργητικού	Ληστεία, διάρρηξη και κλοπή υλικών στοιχείων ενεργητικού από εξωτερικό μέρος.	2.4

Άρθρο 27

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Πρακτικές σε θέματα απασχόλησης και ασφάλειας στον χώρο εργασίας»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως «Πρακτικές σε θέματα απασχόλησης και ασφάλειας στον χώρο εργασίας» σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για πρακτικές σε θέματα απασχόλησης και ασφάλειας στον χώρο εργασίας	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Ανεπαρκής πρακτική σε θέματα απασχόλησης	Ζημίες που προκύπτουν από παραβάσεις της εργασιακής νομοθεσίας ή των κανονιστικών απαιτήσεων (συμπεριλαμβανομένης της πραγματικής ή αντιληπτής κακομεταχείρισης των εργαζομένων που μπορεί να αποδοθεί σε παράβαση των κανονιστικών διατάξεων, όπως καταχρηστική απόλυση, παρενόχληση)· αναποτελεσματικές εργασιακές σχέσεις (συμπεριλαμβανομένων των εργατικών κινητοποιήσεων, π.χ. απεργίες, των δικαστικών διαφορών και της αναποτελεσματικής διαχείρισης σχέσεων συνδικαλιστικών οργανώσεων/ομάδων εργαζομένων)· συμβάντα διακριτικής μεταχείρισης λόγω πολιτιστικής πολυμορφίας σε βάρος των εργαζομένων.	3.1
Ανεπαρκής ασφάλεια στον χώρο εργασίας	Ζημίες που προκύπτουν από αναποτελεσματική ασφάλεια στον χώρο εργασίας και από παραβίαση των κανόνων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων.	3.2

Άρθρο 28

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Πελάτες, προϊόντα και επιχειρηματικές πρακτικές»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως «Πελάτες, προϊόντα και επιχειρηματικές πρακτικές» σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για Πελάτες, προϊόντα και επιχειρηματικές πρακτικές	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Κακομεταχείριση πελάτη / Μη εκπλήρωση καθηκόντων έναντι πελάτη	Ανάρμοστη συμπεριφορά έναντι των πελατών, μη τήρηση και μη συμμόρφωση με τα καθήκοντα έναντι πελατών, πραγματικών ή δυνητικών.	4.1
Παραβίαση του απορρήτου των δεδομένων / Κακοδιαχείριση του απορρήτου	Αθέμιτη γνωστοποίηση ή κατάχρηση εμπιστευτικών πληροφοριών.	4.2
Ανάρμοστες εμπορικές ή αντιανταγωνιστικές πρακτικές ή πρακτικές που παραβιάζουν την αντιμονοπωλιακή νομοθεσία	Διεξαγωγή επιχειρηματικών δραστηριοτήτων κατά παράβαση των εμπορικών κανόνων και προτύπων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ειδών κατάχρησης και χειραγώγησης της αγοράς. Παραβιάσεις της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού όταν το ίδρυμα δεν ενεργεί με βάση το συμφέρον των πελατών.	4.3
Αθέμιτη διανομή και εμπορία, συμπεριλαμβανομένης της μη παροχής εξυπηρέτησης κατά την πώληση	Ακατάλληλα/ανεπαρκή μέσα διανομής των προϊόντων και των υπηρεσιών και ακατάλληλες/ανακριβείς πρακτικές άμεσης εμπορικής προώθησης. Η μη παροχή εξυπηρέτησης κατά την πώληση περιλαμβάνει τόσο τη μη παροχή εξυπηρέτησης πριν από την πώληση όσο και τη μη παροχή εξυπηρέτησης μετά την πώληση. Η μη παροχή εξυπηρέτησης πριν από την πώληση είναι ανεπαρκής/ακατάλληλη για τους πελάτες πριν από την πραγματοποίηση πωλήσεων, συμπεριλαμβανομένης της καταχρηστικής πώλησης και της μη παροχής επαρκών συμβουλών. Η μη παροχή εξυπηρέτησης μετά την πώληση αναφέρεται σε ανεπαρκείς/ακατάλληλες υπηρεσίες προς τους πελάτες μετά την πώληση, συμπεριλαμβανομένης της μη απάντησης σε καταγγελίες πελατών σχετικά με ανεπαρκείς υπηρεσίες πωλήσεων εντός των χρονοδιαγραμμάτων που ορίζονται από τη ρυθμιστική αρχή.	4.4

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για Πελάτες, προϊόντα και επιχειρηματικές πρακτικές	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Οικονομικό έγκλημα	Ο κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, αδυναμίας εξακρίβωσης της ταυτότητας του πελάτη (KYC) και παραβιάσεων κυρώσεων. Αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει: α) τη μη συμμόρφωση με τους περιορισμούς που επιβάλλονται από τις κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των γεγονότων λειτουργικού κινδύνου λόγω εσφαλμένων συναλλαγών στις οποίες εμπλέκονται χώρες στις οποίες έχουν επιβληθεί κυρώσεις· β) τη συμμετοχή σε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των ελλείψεων στη διαδικασία KYC.	4.5
Παραβάσεις νόμων και κανονισμών, πέραν εκείνων που έχουν αποδοθεί ειδικά σε άλλες κατηγορίες γεγονότων ή σε άλλες κατηγορίες	Αθέτηση οποιωνδήποτε νομικών ή κανονιστικών υποχρεώσεων, πέραν εκείνων που έχουν αποδοθεί ειδικά σε άλλες κατηγορίες γεγονότων ή σε άλλες κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένων των νομικών υποχρεώσεων του ιδρύματος και των υποχρεώσεων που επιβάλλονται από τις ρυθμιστικές και φορολογικές αρχές. Αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει: α) τη λειτουργία χωρίς την απαιτούμενη εξουσιοδότηση, άδεια, πιστοποίηση ή καταχώριση· β) τη φοροδιαφυγή. Όταν διαπράττεται φοροδιαφυγή με σκοπό τη συνειδητή παραβίαση της φορολογικής νομοθεσίας, τα ιδρύματα αποδίδουν το ζημιογόνο γεγονός στο γεγονός 1.3.	4.6
Ακατάλληλος σχεδιασμός προϊόντων και υπηρεσιών	Ελαττώματα στον σχεδιασμό προϊόντων ή υπηρεσιών που απευθύνονται σε πελάτες, με αποτέλεσμα ο σχεδιασμός ενός προϊόντος / μιας υπηρεσίας να μην ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πελάτη.	4.7
Μεθοδολογία υποδείγματος	Ζημίες λόγω σφαλμάτων στο ίδιο το υπόδειγμα, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού του υποδείγματος, εσφαλμένων μαθηματικών τύπων, μεθοδολογίας και υποκείμενων παραδοχών. Όταν τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης (ΤΝ) αποτελούν συνιστώσες του υποδείγματος, ένα σφάλμα που οφείλεται στην εν λόγω τεχνολογία θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κινδύνου υποδείγματος.	4.8

Άρθρο 29

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Ζημίες σε υλικά στοιχεία ενεργητικού»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως «Ζημίες σε υλικά στοιχεία ενεργητικού» σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Κατηγορία επιπέδου 2 για τις ζημίες σε υλικά στοιχεία ενεργητικού	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Φυσικές καταστροφές	Ζημίες λόγω φυσικών καταστροφών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων πανδημίας.	5.1
Άλλα εξωγενή γεγονότα	Ζημίες που οφείλονται σε άλλα γεγονότα, όπως ατυχήματα, εκ προθέσεως ζημίες, πόλεμο, εμφύλιες διαμάχες, ταραχές και τρομοκρατία. Τα γεγονότα διακοπής της δραστηριότητας, μεταξύ άλλων για λόγους διαθεσιμότητας εργατικού δυναμικού, δεν κατατάσσονται στην παρούσα κατηγορία.	5.2

Άρθρο 30

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Διακοπή δραστηριότητας και δυσλειτουργία συστημάτων»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως «Διακοπή δραστηριότητας και δυσλειτουργία συστημάτων» σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για τη διακοπή δραστηριότητας και δυσλειτουργία συστημάτων	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Δυσλειτουργία υποδομών και συστημάτων	Δυσλειτουργία υποδομών και συστημάτων λόγω δυσλειτουργιών εσωτερικών εφαρμογών, εσωτερικών δικτύων και πληροφοριακών συστημάτων, καθώς και αδυναμίας υποστήριξης, αδυναμίας χρηστικότητας και εξωτερικής υποστήριξης, δυσλειτουργίας υποδομών, αδυναμίας προγραμμάτων αλλαγών ΤΠΕ.	6.1
Διακοπή δραστηριότητας	Διακοπή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων για λόγους διαθεσιμότητας εργατικού δυναμικού και διαθεσιμότητας χώρου εργασίας.	6.2

Άρθρο 31

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την κατηγορία γεγονότος επιπέδου 1 «Εκτέλεση, παράδοση και διαχείριση διαδικασιών»

Τα ιδρύματα κατατάσσουν κάθε ζημιογόνο γεγονός που ταξινομείται ως «Εκτέλεση, παράδοση και διαχείριση διαδικασιών» σύμφωνα με το άρθρο 24 σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες επιπέδου 2:

Ταξινόμηση επιπέδου 2 για την Εκτέλεση, παράδοση και διαχείριση διαδικασιών	Περιγραφή	Αριθμός αναφοράς
Αδυναμίες επεξεργασίας/εκτέλεσης	Αδυναμία επεξεργασίας, διαχείρισης και εκτέλεσης συναλλαγών (συμπεριλαμβανομένων των ζημιών λόγω σφάλματος πληκτρολόγησης) ή άλλων διαδικασιών (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων αλλαγής, διαφορετικών από τα προγράμματα ΤΠΕ) με ορθό ή κατάλληλο τρόπο.	7.1
Μη ορθή διαχείριση λογαριασμών πελατών	Ανεπαρκής διαχείριση του χαρτοφυλακίου/των επενδύσεων των πελατών, συμπεριλαμβανομένης της μη εγκεκριμένης πρόσβασης που παρέχεται σε λογαριασμούς, των εσφαλμένων αρχείων πελατών (με αποτέλεσμα απώλεια), της εξ αμελείας απώλειας ή ζημίας των στοιχείων ενεργητικού του πελάτη.	7.2
Μη ορθή διαχείριση δικαιωμάτων / υποχρεώσεων	Μη τήρηση της κατάλληλης διαδικασίας για τον χειρισμό νομικών διαδικασιών. Μη ορθή διαχείριση συμβατικών και εξωσυμβατικών δικαιωμάτων / υποχρεώσεων. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει όλα τα σφάλματα εκτέλεσης που αφορούν νομικές διαδικασίες και διεργασίες, συμπεριλαμβανομένης της αναφοράς σε εξωτερικά μέρη, π.χ. φορολογικές και ρυθμιστικές αρχές. Δεν περιλαμβάνει παραβιάσεις των νομικών υποχρεώσεων του οργανισμού, νομικές διαφορές και εκδίκαση διαφορών.	7.3
Διαχείριση δεδομένων	Μη κατάλληλη διαχείριση και διατήρηση δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ειδών δεδομένων, για παράδειγμα των δεδομένων πελατών, των δεδομένων εργαζομένων και των δεδομένων βιομηχανικής ιδιοκτησίας του οργανισμού, αλλά εξαιρουμένων των παραβιάσεων του απορρήτου των δεδομένων και της μη ορθής διαχείρισης της εμπιστευτικότητας.	7.4
Εφαρμογή και χρήση υποδειγμάτων	Εσφαλμένη εφαρμογή υποδείγματος, μολονότι το υπόδειγμα αυτό μπορεί να είναι ορθό. Χρήση υποδείγματος σε εσφαλμένο πλαίσιο, μολονότι το υπόδειγμα αυτό μπορεί να είναι ορθό και να εφαρμόζεται ορθά.	7.5

Άρθρο 32

Χαρακτηριστικά

1. Τα ιδρύματα αποδίδουν σε κάθε ζημιογόνο γεγονός όλα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά που ισχύουν:

Χαρακτηριστικά	Περιγραφή
Νομικός κίνδυνος — Παραπτώματα	Όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 52α) στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
Νομικός κίνδυνος — Πλην των παραπτωμάτων	Όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 52α) στοιχεία α), β), γ), ε), στ) και ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
Κίνδυνος υποδείγματος	Όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 52β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
Κίνδυνος ΤΠΕ — που δεν σχετίζεται με τον κυβερνοχώρο	Όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 52γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εξαιρουμένων των ζημιών από κυβερνοεπιθέσεις.
Κίνδυνος ΤΠΕ — που σχετίζεται με τον κυβερνοχώρο	Ζημίες που προκαλούνται από κυβερνοεπιθέσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 14) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554.
Πιστωτικός κίνδυνος (όταν δεν περιλαμβάνεται στο ενεργητικό σταθμισμένο ως προς τον πιστωτικό κίνδυνο)	Ζημίες λειτουργικού κινδύνου που σχετίζονται με πιστωτικά στοιχεία ενεργητικού, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων πιστωτικής απάτης (που διαπράττονται από τον πελάτη για ίδιο λογαριασμό ή από τρίτο μέσω κλοπής της ταυτότητας), μη εκτελεστών πιστωτικών συμβάσεων ή ελλείψεων εξασφαλίσεων, που δεν έχουν καταβληθεί και δεν συνυπολογίζονται στο σταθμισμένο ως προς τον κίνδυνο ποσό ανοίγματος για τον πιστωτικό κίνδυνο.
Κίνδυνος αγοράς	Τα ακόλουθα γεγονότα και οι σχετικές ζημίες ταξινομούνται ως λειτουργικός κίνδυνος που σχετίζεται με χρηματοπιστωτικές συναλλαγές και κίνδυνο αγοράς: α) γεγονότα που οφείλονται σε σφάλματα λειτουργίας και καταχώρισης δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων, τα οποία είναι: i) αστοχίες και σφάλματα κατά την καταχώριση ή την εκτέλεση εντολών· ii) απώλεια δεδομένων ή παρανόηση της ροής δεδομένων από τα μπροστινά στα μεσαία και στα πίσω γραφεία του ιδρύματος· iii) σφάλματα κατά την ταξινόμηση· iv) εσφαλμένος προσδιορισμός συναλλαγών στους δανειοδοτικούς όρους, συμπεριλαμβανομένων σφαλμάτων που σχετίζονται με το ποσό της συναλλαγής, τις ληκτότητες και τα χρηματοοικονομικά χαρακτηριστικά· β) γεγονότα που οφείλονται σε αστοχίες κατά τη διενέργεια εσωτερικών δικλίδων ελέγχου, περιλαμβανομένων των ακόλουθων, τα οποία είναι: i) αστοχίες όσον αφορά την ορθή εκτέλεση εντολής για τη ρευστοποίηση θέσης στην αγορά σε περίπτωση αρνητικής εξέλιξης των τιμών· ii) μη εγκεκριμένες θέσεις που λαμβάνονται καθ' υπέρβαση κατανεμηθέντων ορίων, ανεξάρτητα από την κατηγορία κινδύνου με την οποία σχετίζονται· γ) γεγονότα που οφείλονται σε μη προσήκουσα ποιότητα δεδομένων και μη διαθεσιμότητα περιβάλλοντος ΤΠ, συμπεριλαμβανομένης της μη διαθέσιμης πρόσβασης στην αγορά για τεχνικούς λόγους που συνεπάγεται αδυναμία σύναψης συμβάσεων.
Κίνδυνος τρίτων	Ζημίες που ενδέχεται να προκύψουν για ένα ίδρυμα σε σχέση με τη χρήση υπηρεσιών που παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ή από υπεργολάβους του εν λόγω παρόχου, μεταξύ άλλων μέσω συμφωνιών εξωτερικής ανάθεσης. Οι εν λόγω ζημίες περιλαμβάνουν ζημίες που οφείλονται σε αδυναμίες προσήκουσας διαχείρισης των σχέσεων και των κινδύνων τρίτων, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και της διατήρησης κατάλληλου πλαισίου ελέγχου τρίτων (συμπεριλαμβανομένης της δέουσας επιμέλειας, της επιλογής τρίτων παρόχων υπηρεσιών, της συνεχούς παρακολούθησης) και του καθορισμού και της εφαρμογής κατάλληλων συμβατικών ρυθμίσεων/συμφωνιών επιπέδου υπηρεσιών.

Χαρακτηριστικά	Περιγραφή
Περιβαλλοντικοί, κοινωνικοί και σχετικοί με τη διακυβέρνηση κίνδυνοι	Ζημίες που ενδέχεται να προκύψουν από περιβαλλοντικούς, φυσικούς κινδύνους και κινδύνους μετάβασης, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημεία 52ε), 52στ) και 52ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ζημίες που ενδέχεται να προκύψουν από κοινωνικούς κινδύνους και κινδύνους διακυβέρνησης, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημεία 52η) και 52θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
Κίνδυνος προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας	Το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει τον κίνδυνο προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας, όσον αφορά τις ζημίες που προκύπτουν από πρακτικές στις οποίες οι γνωστοποιήσεις, οι δηλώσεις, οι ενέργειες ή οι ανακοινώσεις που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα δεν αντικατοπτρίζουν με σαφή και θεμιτό τρόπο το υποκείμενο προφίλ βιωσιμότητας μιας οντότητας, ενός χρηματοπιστωτικού προϊόντος ή των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Οι πρακτικές αυτές ενδέχεται να είναι παραπλανητικές για τους καταναλωτές, για τους επενδυτές και για άλλους συμμετέχοντες στην αγορά.
Επιχειρησιακή συνέχεια	Μη παροχή και μη διατήρηση κατάλληλου πλαισίου διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας και διαχείρισης συμβάντων [συμπεριλαμβανομένων των πτυχών της επιχειρησιακής συνέχειας των ΤΠΕ και της αντιμετώπισης και ανάκαμψης της λειτουργίας των ΤΠΕ, όπως αναφέρονται στα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 και στα άρθρα 24, 25 και 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2024/1774 της Επιτροπής ([1])], συμπεριλαμβανομένων των μη επαρκών σχεδίων επιχειρησιακής συνέχειας.
Λιανική τραπεζική (συμπεριλαμβανομένων των τραπεζικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών χρηματιστηριακής διαμεσολάβησης σε πελάτες λιανικής)	Γεγονότα και ζημίες λειτουργικού κινδύνου που συνδέονται με πελάτες λιανικής, μεταξύ των οποίων: α) φυσικά πρόσωπα· β) ΜΜΕ (μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις) όπως ορίζονται στο άρθρο 5 σημείο 9) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ο κατάλογος των δραστηριοτήτων για το χαρακτηριστικό αυτό περιλαμβάνει τα εξής: α) λιανική και ιδιωτική τραπεζική: δανειοδοτήσεις και καταθέσεις, λογαριασμούς συναλλαγών και ταμιευτηρίου, υπηρεσίες ΑΤΜ, τραπεζικές υπηρεσίες, χρηματοδοτική μίσθωση, εγγυήσεις και δεσμεύσεις, καταπιστεύματα και περιουσίες, επενδυτικές συμβουλές, υπηρεσίες καρτών (χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες, εμπορικές/εταιρικές κάρτες, ιδιωτικές ετικέτες)· β) υπηρεσίες χρηματιστηριακής διαμεσολάβησης σε πελάτες λιανικής: λήψη, διαβίβαση και εκτέλεση εντολών πελατών, τοποθέτηση χρηματοπιστωτικών μέσων χωρίς δέσμευση ανάληψης.
Διαπραγμάτευση και πωλήσεις	Γεγονότα και ζημίες λειτουργικού κινδύνου που συνδέονται με δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων ροής συναλλαγών και πωλήσεων, της χρηματιστηριακής διαμεσολάβησης, της ειδικής διαπραγμάτευσης, των ταμειακών διαθεσίμων, της ανάληψης θέσεων και των θέσεων για ίδιο λογαριασμό που τελούν υπό τη διαχείριση μονάδων διαπραγμάτευσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 144) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ο κατάλογος των προϊόντων για το χαρακτηριστικό αυτό περιλαμβάνει τα εξής: α) μετοχές: μετοχικά χαρτοφυλάκια και δείκτες· β) διαπραγμάτευση σταθερού εισοδήματος και πιστώσεων· γ) συνάλλαγμα· δ) βασικά εμπορεύματα και ενεργειακά προϊόντα· ε) χρηματαγορά, χρηματοδότηση, συμφωνίες επαναγοράς (repos) και δανεισμό τίτλων· στ) παράγωγα.
Εμπορική τραπεζική	Γεγονότα και ζημίες λειτουργικού κινδύνου που συνδέονται με δραστηριότητες όπως δανειοδότηση και καταθέσεις, εγγυήσεις, χρηματοδοτική μίσθωση και πρακτόρευση, χρηματοδότηση του εμπορίου, χρηματοδότηση έργων, ακίνητα.
Άλλοι επιχειρηματικοί τομείς (συμπεριλαμβανομένων της χρηματοδότησης επιχειρήσεων, των πληρωμών και του διακανονισμού, της διαχείρισης στοιχείων ενεργητικού, των υπηρεσιών διαμεσολάβησης, των επιχειρηματικών στοιχείων)	Το χαρακτηριστικό αυτό περιλαμβάνει τα υπόλοιπα γεγονότα και ζημίες λειτουργικού κινδύνου που συνδέονται με δραστηριότητες άλλες πέραν εκείνων που αναφέρονται στα χαρακτηριστικά λιανικής, διαπραγμάτευσης και πώλησης και εμπορικής τραπεζικής, όπως μεταξύ άλλων: α) χρηματοδότηση επιχειρήσεων: συγχωνεύσεις και εξαγορές, αναδοχή επενδυτικών κινδύνων, ιδιωτικοποιήσεις, τιτλοποίηση, αρχική δημόσια προσφορά και ιδιωτικές τοποθετήσεις, συμβουλευτικές υπηρεσίες, δημοτικά και δημόσια οικονομικά, εμπορική τραπεζική·

Χαρακτηριστικά	Περιγραφή
	β) πληρωμές και διακανονισμοί για εξωτερικούς πελάτες: πληρωμές και εισπράξεις, μεταφορά κεφαλαίων, ταμειακά διαθέσιμα και εκκαθάριση και διακανονισμό τίτλων· οι ζημίες από πληρωμές και διακανονισμούς που σχετίζονται με τις ίδιες δραστηριότητες του ιδρύματος ενσωματώνονται στον θιγόμενο επιχειρηματικό τομέα· γ) υπηρεσίες φύλαξης και διαχείρισης για λογαριασμό πελατών: υπηρεσίες φύλαξης (μεσεγγύηση, πιστοποιητικά αποθετηρίου, εταιρικές πράξεις κ.λπ.), εταιρικό εμπίστευμα και διαμεσολάβηση (φορείς έκδοσης και εντολοδόχοι πληρωμών)· δ) διαχείριση στοιχείων ενεργητικού: διακριτική και μη διακριτική διαχείριση κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χαρτοφυλακίου (ομαδοποιημένη, διαχωρισμένη, λιανική, θεσμική, κλειστή, ανοικτή, ιδιωτική συμμετοχή)· ε) επιχειρηματικά στοιχεία: για στοιχεία αμιγώς εταιρικού επιπέδου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που επηρεάζουν το διοικητικό συμβούλιο, ανακριβείς οικονομικές καταστάσεις ή άλλα γεγονότα που μπορούν να κατηγοριοποιηθούν μόνο στο επίπεδο της επιχείρησης.

([1]) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2024/1774 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2024, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό των εργαλείων, μεθόδων, διαδικασιών και πολιτικών διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ, καθώς και του απλουστευμένου πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ (ΕΕ L, 2024/1774, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1774/oj).

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα ιδρύματα αποδίδουν σε κάθε ζημιογόνο γεγονός τουλάχιστον ένα χαρακτηριστικό μεταξύ των χαρακτηριστικών «Λιανική τραπεζική (συμπεριλαμβανομένων των τραπεζικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών χρηματιστηριακής διαμεσολάβησης σε πελάτες λιανικής)», «Διαπραγμάτευση και πωλήσεις», «Εμπορική τραπεζική» και «Άλλοι επιχειρηματικοί τομείς (συμπεριλαμβανομένων της χρηματοδότησης επιχειρήσεων, των πληρωμών και του διακανονισμού, της διαχείρισης στοιχείων ενεργητικού, των υπηρεσιών διαμεσολάβησης, των επιχειρηματικών στοιχείων)».

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα ιδρύματα αποδίδουν τα χαρακτηριστικά «Νομικός κίνδυνος — Παραπτώματα», «Νομικός κίνδυνος — Πλην των παραπτωμάτων» και «Κίνδυνος υποδείγματος» στις κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και στις κατηγορίες επιπέδου 2 σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 33

Αναδρομική εφαρμογή του συνόλου δεδομένων ζημίας

1. Τα ιδρύματα ταξινομούν τα ζημιογόνα γεγονότα στις σχετικές κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 σύμφωνα με το άρθρο 24 από την 1η Ιανουαρίου 2016.

2. Τα ιδρύματα δύνανται να ταξινομήσουν τα ζημιογόνα γεγονότα στις σχετικές κατηγορίες επιπέδου 2 σύμφωνα με τα άρθρα 25 έως 31 από την 1η Ιανουαρίου 2025.

3. Τα ιδρύματα δύνανται να αποδώσουν χαρακτηριστικά στα ζημιογόνα γεγονότα σύμφωνα με το άρθρο 32 το αργότερο για την 1η Ιανουαρίου 2025.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΖΗΜΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ «ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΑ ΕΠΑΧΘΗΣ»

Άρθρο 34

Συγχωνεύσεις και εξαγορές

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 316 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο υπολογισμός της ζημίας λειτουργικού κινδύνου θεωρείται αδικαιολόγητα επαχθής για έως και τρία οικονομικά έτη μετά την ημερομηνία κατά την οποία η συγχώνευση ή η εξαγορά αρχίζει να παράγει αποτελέσματα, όταν, λόγω της εν λόγω συγχώνευσης ή εξαγοράς, ο επιχειρηματικός δείκτης ενός ιδρύματος ισούται με ή υπερβαίνει τα 750 εκατ. EUR, αλλά δεν υπερβαίνει το 1 δισεκατ. EUR.

2. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μειώνεται σε δύο οικονομικά έτη κατ' ανώτατο όριο μετά τη νομική οριστικοποίηση της συγχώνευσης ή της εξαγοράς, όταν τουλάχιστον ένα αλλά όχι όλα τα ιδρύματα που συμμετέχουν στη συγχώνευση ή στην εξαγορά υπολόγισαν τη ζημία λειτουργικού κινδύνου κατά το έτος που προηγήθηκε της πράξης.

3. Όταν όλα τα ιδρύματα που συμμετέχουν στη συγχώνευση ή στην εξαγορά υπολόγισαν τη ζημία λειτουργικού κινδύνου κατά το έτος που προηγήθηκε της πράξης, ο υπολογισμός της ζημίας λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος που προκύπτει από τη συγχώνευση ή την εξαγορά δεν θεωρείται υπερβολικά επαχθής.

Άρθρο 35

Επιχειρηματικός δείκτης που ισούται προσωρινά με ή υπερβαίνει τα 750 εκατ. EUR και δεν υπερβαίνει το 1 δισεκατ. EUR

Για τους σκοπούς του άρθρου 316 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο υπολογισμός της ζημίας λειτουργικού κινδύνου θεωρείται αδικαιολόγητα επαχθής για τα ιδρύματα των οποίων ο επιχειρηματικός δείκτης ισούται με ή υπερβαίνει τα 750 εκατ. EUR, αλλά δεν υπερβαίνει το 1 δισεκατ. EUR, για τέσσερις το πολύ διαδοχικές ημερομηνίες αναφοράς ή για οκτώ το πολύ ημερομηνίες αναφοράς κατά τις προηγούμενες είκοσι ημερομηνίες αναφοράς.

Άρθρο 36

Μεταβατικό ίδρυμα του άρθρου 40 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ

Για τους σκοπούς του άρθρου 316 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο υπολογισμός της ζημίας λειτουργικού κινδύνου θεωρείται αδικαιολόγητα επαχθής για τα μεταβατικά ιδρύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 59) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]).

ΤΙΤΛΟΣ III

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΖΗΜΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΣΥΓΧΩΝΕΥΜΕΝΕΣ Ή ΕΞΑΓΟΡΑΣΜΕΝΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ Ή ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 37

Προσαρμογές στο σύνολο δεδομένων ζημίας που σχετίζονται με τον υπολογισμό των ζημιών και την ταξινομία κινδύνου

Τα ιδρύματα καταγράφουν τις ζημίες που προέρχονται από συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες στο σύνολο δεδομένων ζημίας του ιδρύματος που υποβάλλει αναφορά, με τις αναγκαίες προσαρμογές για τη συμμόρφωση με τα άρθρα 317 και 318 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

([5]) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

Άρθρο 38

Προσαρμογές στο σύνολο δεδομένων ζημίας λόγω συναλλαγματικών διαφορών

Εάν το νόμισμα των συγχωνευμένων ή εξαγορασμένων οντοτήτων ή δραστηριοτήτων είναι διαφορετικό από το νόμισμα του απορροφούντος ιδρύματος, τα ιδρύματα περιλαμβάνουν τις ζημίες που προέρχονται από τις συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες στο σύνολο δεδομένων ζημίας εφαρμόζοντας, για κάθε δεκαετές διάστημα, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιούνταν στο τέλος του σχετικού έτους στην οικονομική κατάσταση του ιδρύματος.

Άρθρο 39

Υπολογισμός των ζημιών όταν το απορροφούν ή συγχωνευόμενο ίδρυμα δεν είναι σε θέση να ενσωματώσει αμέσως το σύνολο δεδομένων ζημίας του εξαγορασμένου ή συγχωνευμένου ιδρύματος ή των εξαγορασμένων ή συγχωνευμένων δραστηριοτήτων

1. Εάν οι συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες δεν έχουν καταρτίσει ή δεν τηρούν σύνολο δεδομένων ζημίας επειδή δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 317 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το απορροφούν ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιεί τον ακόλουθο τύπο για τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 316 του εν λόγω κανονισμού:

$$\text{Ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου} = \frac{\textit{Αναφερόμενες ζημίες}}{\textit{Κάλυψη των αναφερόμενων ζημιών}}$$

όπου:

αναφερόμενες ζημίες = η ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου των οντοτήτων ή των δραστηριοτήτων που μπορούν να αναφέρουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου·

$$\text{κάλυψη των αναφερόμενων ζημιών} = \frac{\textit{Επιχειρηματικός δείκτης των οντοτήτων ή δραστηριοτήτων που μπορούν να αναφέρουν την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου}}{\textit{Επιχειρηματικός δείκτης του ιδρύματος}}.$$

επιχειρηματικός δείκτης του ιδρύματος = ο επιχειρηματικός δείκτης που προκύπτει από την ενοποίηση του απορροφούντος ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των εξαγορασμένων ή συγχωνευμένων οντοτήτων ή δραστηριοτήτων.

2. Το απορροφούν ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιεί τον τύπο που ορίζεται στην παράγραφο 1 για τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου για έως και δέκα οικονομικά έτη πριν από τη νομική οριστικοποίηση της εξαγοράς ή της συγχώνευσης.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, όταν οι συγχωνευμένες ή εξαγορασμένες οντότητες ή δραστηριότητες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 317 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αλλά το απορροφούν ίδρυμα δεν είναι σε θέση να προσαρμόσει αμέσως το σύνολο δεδομένων ζημίας τους, το εν λόγω απορροφούν ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιήσει τον τύπο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για τον υπολογισμό της ετήσιας ζημίας λειτουργικού κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 316 του εν λόγω κανονισμού για χρονικό διάστημα έως και δύο ετών μετά τη νομική οριστικοποίηση της εξαγοράς ή της συγχώνευσης.

4. Εάν το απορροφούν ίδρυμα δεν είναι σε θέση να κατανείμει αμέσως την ετήσια ζημία λειτουργικού κινδύνου για μέρος ή το σύνολο του εξαγορασμένου ή συγχωνευμένου ιδρύματος ή των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την αντιστοίχιση των ιστορικών δεδομένων ζημίας που αναφέρονται στο άρθρο 317 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το εν λόγω απορροφούν ίδρυμα κατανέμει, για μέγιστο χρονικό διάστημα δύο ετών μετά τη νομική οριστικοποίηση της εξαγοράς ή της συγχώνευσης, τις ζημίες σύμφωνα με την κατανομή των ζημιών στο ίδρυμα που υποβάλλει αναφορά.

ΜΕΡΟΣ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαΐου 2026.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Χαρακτηριστικά	Αντιστοίχιση με τις κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και τις κατηγορίες επιπέδου 2
Νομικός κίνδυνος — Παραπτώματα	1. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται στις ακόλουθες κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορίες επιπέδου 2 αποδίδεται πάντα το χαρακτηριστικό «Νομικός κίνδυνος — Παραπτώματα»: 1.1, 1.2, 1.3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 2. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται σε κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και σε κατηγορίες επιπέδου 2 διαφορετικές από εκείνες του σημείου 1 δεν αποδίδεται το χαρακτηριστικό «Νομικός κίνδυνος — Παραπτώματα».
Νομικός κίνδυνος — Πλην των παραπτωμάτων	3. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται στις ακόλουθες κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορίες επιπέδου 2 μπορεί να αποδοθεί το χαρακτηριστικό «Νομικός κίνδυνος — Πλην των παραπτωμάτων»: 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 4. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται σε κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και σε κατηγορίες επιπέδου 2 διαφορετικές από εκείνες του σημείου 3 δεν αποδίδεται το χαρακτηριστικό «Νομικός κίνδυνος — Πλην των παραπτωμάτων».
Κίνδυνος υποδείγματος	5. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται στις ακόλουθες κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορίες επιπέδου 2 αποδίδεται πάντα το χαρακτηριστικό «Κίνδυνος υποδείγματος»: 4.8, 7.5 6. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται στην ακόλουθη κατηγορία γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορία επιπέδου 2 μπορεί να αποδοθεί το χαρακτηριστικό «Κίνδυνος υποδείγματος»: 7.4 7. Στα ζημιογόνα γεγονότα που κατατάσσονται σε κατηγορίες γεγονότων επιπέδου 1 και κατηγορίες επιπέδου 2 διαφορετικές από εκείνες των σημείων 5 και 6 δεν αποδίδεται το χαρακτηριστικό «Κίνδυνος υποδείγματος».